

STAROVIČSKÝ

Z P R A V O D A J

DUBEN 2022
ČÍSLO 93

Úvodník

Vážení spoluobčané,
počátek jarního období zcela naplňuje svým charakterem povědomí o typickém aprílovém počasí- chladné denní teploty se střídají s teplotami téměř letními, vše občas proložené ranními mrazíky a pro úplný výčet nemohou chybět ani krátké dešťové přeháňky.

Vzhledem se stávající situaci týkající se nepřímých častých dešťových srážek, vystupují výrazně z tohoto pohledu dvě ano-

málie- první můžeme pozorovat všichni a tou je neustále zatopené pole podél silnice III/4205 ve směru na Šakvice u střešní Podkova, druhým paradoxem je velký přítok vody na ČOV, který několik posledních měsíců neustále zaplňuje dešťovou zdrž, i když zrovna neprší.

V prvním případě jsme byli přesvědčeni, že se jedná o vysokou hladinu spodní vody, která se v posledních „mokrých“ letech v oblasti naakumulovala, ale skutečnost je mnohem prozaičtější, i když asi o to víc nebezpečná. Poblíž soutoku Starovičského potoka a Štinkavky byly vytvořeny 2 bobří hráze, které navyšují hladinu jednotlivých toků o 70 - 100 cm a tím celý prostor neustále podmáčí. Bobři včetně jejich hrází jsou přísně chráněni a společnost Povodí Moravy s.p. Brno, které oba toky spravuje, musí získat povolení pro pravidelné odstraňování bobřích hrází tak, aby tok opět plnil svou funkci. Zde je nasnadě otázka, zda by měl být bobr chráněn i v takto intenzivně využívaných zemědělských lokalitách, kde působí poměrně velké škody jak podmáčením půdy, tak i likvidací vzrostlých stromů, kterých je v podobných lokalitách nedostatek. Jen pro informaci- pro zadržování vody v krajině a přirozeného odvodnění oblasti byl realizován projekt revitalizace části toku Starovičského potoka s vybudováním retenčního rybníka, který tak v současné situaci nemůže naplnit projektovaný záměr.

Druhým paradoxem v současném suchém období je navýšení přítoku na čistírnu odpadních vod v posledních měsících, kdy pak ČOV neplní svou funkci a samozřejmě také spotřebuje velké množství elektrické energie. Kontrolou stok bylo zjištěno, že se jedná o nátok ze směru od společnosti Thermal-Trend a ze směru od hasičské zbrojnice. Po prověření situace ještě před uzávěrkou zpravodaje se objasnilo zvýšené množství odpadní vody ze stoky od Thermal - Trendu, které bylo způsobeno dvojnásobnou poruchou ve vodovodním potrubním systému firmy, což by mělo být v současnosti již odstraněno. Ve druhém případě v ulici Dědina je v úseku 160 m stále ještě provedena kanalizace ze starého betonového potrubí a je předpoklad, že se jím stahuje balastní voda z celé lokality- zde bude nutno osadit nové plastové potrubí. Balastní vody jsou však vypouštěny do kanalizace i ze sklepů rodinných domů, případně vinných sklepů- prosím tímto všechny vlastníky podobných přípojek, aby se snažili tyto vody zaústit do vhodných vsaků na svých pozemcích bez jejich přímého vypouštění do kanalizace, případně je používat na zalévání. Nejedná se v tomto případě jen o porušování legislativy, které je možno pokutovat a uvedené přípojky odstranit, ale i z hlediska snahy zadržování vody v krajině o vyjádření svého vztahu k životnímu prostředí.

Vladimír Drbola
starosta obce

Dotace

1. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z programu Podpora jednotek sboru dobrovolných hasičů JmK na pořízení nového vybavení jednotky SDH. Jedná se o projekt „**Starovičky – doplnění výstroje a výzbroje 2022**“. Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt 143 tis. Kč, požadovaná dotace 100 tis. Kč, tj. 70 % nákladů.

2. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z Programu rozvoje venkova JmK na výměnu staré střešní krytiny a úpravu prostor kuchyňky budovy obecního úřadu. Jedná se o projekt „**Starovičky – rekonstrukce budovy obecního úřadu**“. Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 570 tis. Kč, požadovaná dotace 250 tis. Kč, tj. 44 % nákladů.

3. V měsíci únoru byla podána žádost o dotace z programu Podpora sportu v JmK na výměnu zařízení předmětů sociálního zařízení kabin a výměnu branek na fotbalovém hřišti. Jedná se o projekt „**Starovičky – výměna zařízení předmětů sportovního areálu**“. Žadatel: Tělovýchovná jednota Starovičky z.s. neinvestiční projekt 236 tis. Kč, požadovaná dotace 118 tis. Kč, tj. 50 % nákladů.

4. Obec Starovičky obdržela dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu v rámci Místní akční skupiny Hustopečsko. Jedná se o projekt „**Starovičky, Zahrady - 1. Etapa, Komunikace a IS pro výstavbu RD, SO 101 Komunikace a zpevněné plochy, propustek**“, který řeší vybudování chodníku pro pěší v lokalitě Zahrady I. Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 1 857 tis. Kč, získaná dotace 1 769 tis. Kč, tj. 95 % způsobilých výdajů. Výše dotace bude ještě ponížena poměrnou částí ve vztahu realizační ceně 1 448 tis. Kč, která byla vysoutěžena ve výběrovém řízení.

Výsadba stromů

V měsíci dubnu bylo vysazeno celkem 116 ks vzrostlých stromů v lokalitě Zahrady u trafostanice pod průmyslovou zónou a 34 ks vzrostlých stromů v lokalitě střešní Podkova. Stromy byly vysazeny investorem ŘSD Praha jako náhradní výsadba, která mu byla uložena vedením obce Starovičky za kácení keřů a stromů v rámci stavby oplocení dálnice. Odhadovaná hodnota výsadby je 750 tis. Kč.

Drcení suti

V měsíci březnu provedla společnost Moravostav Brno drcení suti v prostorách Klas-družstva Starovičky. Celkem bylo podrceno 1500 tun stavební suti na frakci 0-63 mm, která bude využita převážně jako zásyp do polních cest, případně po laboratorním rozboru také jako příměs do zásypu ploch v lokalitě u Luže. Cena za provedené práce je 96 Kč/t bez DPH včetně přepravy strojů a práce nakladače.

Lokalita Zahrady II

V měsíci dubnu byly dokončeny práce na projektu inženýrských sítí a komunikací v lokalitě Zahrady II. etapa. Jedná se o dokončení projektu inženýrských sítí v celé lokalitě Zahrady v návaznosti na předcházející projektovanou etapu. V současnosti se vyřizuje stavební povolení na realizaci akce. Prodej stavebních pozemků v rámci další etapy výstavby RD se předpokládá v průběhu roku 2023. Jen pro upřesnění- celá lokalita Zahrady je rozdělena do 4 etap. V rámci 1. etapy Zahrady I. bylo již postaveno 15 rodinných domů, druhá etapa bude obsahovat pravděpodobně 16 stavebních míst, z nichž obec disponuje pouze 11-ti z nich (ostatní byly použity pro směnu s vlastníky zahrad), ve třetí etapě je celkem 12 stavebních míst, z toho 9 ve vlastnictví obce a ve čtvrté etapě bude pouze 6 staveních míst, z nichž obec vlastní tři.

Nákup příslušenství traktoru

V měsíci březnu rozhodlo zastupitelstvo obce o zakoupení příslušenství k soupravě traktoru- jedná se o žací rameno Femac DOC 302 s dosahem 6 m, příkopový mulčovač Tehnos 170 R LW se záběrem 170 cm a univerzální kontejner se sklopnými bočnicemi a odnímatelným předním čelem. Dodavatel mulčovačů je Agrotec a.s., středisko Hustopeče, dodavatel kontejneru je spol. Kovářství – zámečnictví Jan Hubáček Lednice. Celková cena příslušenství bude v závislosti na kurzu euro cca 800 tis. Kč bez DPH.

Přívěsný vozík

V měsíci březnu byl dodán firmou Modrohorské humno s.r.o. Velké Pavlovice nový valníkový přívěs za osobní automobil Agados NP7 Alux 27 s nosností 600 kg. Vozík má oproti původnímu přívěsu, který byl již v rámci nabídkového řízení prodán, sklopnou konstrukci ložné plochy, hliníkové bočnice se sklopným předním i zpevněným zadním čelem, větší ložnou plochu 250x 150 cm a v rámci příslušenství také rezervní kolo a základací klíny. Pořizovací cena přívěsu byla 45 tis. Kč. Vlek bude možné, stejně jako původní přívěs, za úplaty zapůjčit všem občanům obce.

Semafor na přechodu pod chodce

V měsíci březnu provedla instalaci světelného signalizačního zařízení přechodu pro chodce pod kostelem firma AŽD Praha s.r.o. Osažené semafor mají za úkol zastavit vozidla jedoucí v obou směrech komunikace, aby bylo možné bezpečně přejít přes celou šířku vozovky. Pro zvýšení bezpečnosti chodců jsou osazeny semafor na levé i pravé straně vozovky. Chodci zastaví projíždějící automobily zmáčknutím tlačítka, které je umístěno na sloupu u okraje vozovky a po krátké časové prodlevě je rozsvícením zeleného symbolu "kráčejícího chodce" signalizována možnost bezpečného přecházení. Zařízení je možno také ovládat pomocí kapesního dálkového ovladače, který mohou získat osoby s tělesným postižením pohybující se na mechanickém nebo elektrickém vozíku.

Chodníky v lokalitě Zahrady I.

V měsíci březnu bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele stavby chodníků v lokalitě Starovičky- Zahrady I. s názvem „Starovičky- IS v lokalitě Zahrady, I. etapa- dobudování komunikací. Hlavní komise po posouzení 6-ti doručených nabídek, doporučila uzavřít smlouvu o dílo s uchazečem LOREKA czech s.r.o. Hněvotín, který předložil nabídku s nejnižší realizační cenou ve výši 1 447 920,90 Kč. Po prověření referencí vítězné firmy byla smlouva o dílo uzavřena. Na základě předchozích jednání se předpokládá zahájení akce počátkem měsíce května.

Přeložka NN park

V souvislosti s předpokládanou stavbou parkovacích ploch pro osobní automobily v ulicích Zaječská a U parku bude nutno realizovat přeložku kabelu nízkého napětí v oblasti mezi transformátorem a ulicí Zahradní. Přeložku provede společnost EG.D Brno na náklady obce Starovičky v předpokládané výši 286 tis. Kč v termínu do 20-ti měsíců.

Úprava zeleně podél potoka

V měsíci březnu provedli pracovníci obce úpravu zeleně na březích Starovičského potoka v úseku od obce po mostek v lokalitě Pod Zace. Byly provedeny ořezy keřů a stromů, případně odstranění náletových dřevin přímo z koryta potoka.

Text a foto VD

Výsadba stromů

Drcení suti

Přívěsný vozík

Semafor

Usnesení č. 23/2022

ze zasedání Zastupitelstva obce Starovičky,
konaného dne 31. 3. 2022 v 18:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky

1. ZO **schvaluje** ověřovatele zápisu, program jednání, zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. ZO **schvaluje** Rozpočtové opatření č. 2/2022.
3. a) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 10 000,- Kč na finanční zajištění hudebního festivalu dechových hudeb a folklorních tradic „Dechovka pod Pálavou“ konaného dne 26. června 2022 v obci Starovičky spolku DH Palavanka, IČO 22627175. ZO **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
b) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 10 000,- Kč na zajištění provozu a běžných výdajů spolku DH Palavanka, nutné opravy (odborné) ozvučovací techniky, doplnění stojanů, pořízení nového materiálu, doplnění komponentů do ozvučovací techniky, finanční zajištění festivalu „Dechová hudba pod Pálavou“ spolku DH Palavanka, IČO 22627175. ZO **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
c) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 10 000,- Kč Sboru dobrovolných hasičů Starovičky, IČO 634 349 54 na provozní činnost jednotky mladých hasičů. ZO **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
d) ZO **schvaluje** poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce ve výši 20 000,- Kč Sboru dobrovolných hasičů Starovičky, IČO 634 349 54 na provozní činnost jednotky. ZO **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
4. ZO **schvaluje** zhotovitele prací na akci Starovičky – IS v lokalitě Zahrady, I. etapa – dobudování komunikací firmu LOREKA czech s.r.o., IČO 27843181 za cenu 1 447 920,90 Kč včetně DPH. Dále ZO **pověřuje** starostu podpisem Smlouvy o dílo.
5. ZO **schvaluje** prodej valníkového přívěsu Agados VZ 23 panu xxxxx za cenu 10 111,- Kč a **pověřuje** starostu podpisem kupní smlouvy.
6. a) ZO Starovičky **schvaluje** prodej pozemku 594/2 o výměře 67 m2 za cenu 500,- Kč bez DPH, tj. 33 500,- Kč, cena včetně DPH činí 40 535,- Kč panu xxxxx, bytem xxxxx a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
b) ZO Starovičky **schvaluje** prodej pozemku 594/1 o výměře 78 m2 za cenu 500,- Kč bez DPH, tj. 39 000,- Kč, cena včetně DPH činí 47 190,- Kč panu xxxxx, bytem xxxxx a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
7. ZO **schvaluje** Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č.: HO – 001030073739/001-PUTT pod názvem „Starovičky, rozš. NN, Straka K25“ na pozemku parc. č. 3/1, 44/1 a 47/1 zapsané na LV č. 10001 za jednorázovou náhradu ve výši 2 200,- Kč, k této částce bude připočtena platná sazba DPH a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
8. ZO **schvaluje** Smlouvu o přeložce zařízení distribuční soustavy č. 9090010349, jedná se o přeložku NN v lokalitě u parku na vybudování parkoviště. Předpokládané náklady na provedení přeložky jsou ve výši 286 091,- Kč. ZO dále **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
9. ZO **schvaluje** pronájem (pacht) pozemku p.č. KN 987/106 id ½ o výměře 5 830 m2 a p.č. KN 987/134 – část pozemku o výměře 1 000 m2 firmě BIO Cereal s.r.o. Popice, IČO 07911874.
Roční nájemné (pachtovné) se stanovuje ve výši 0,60 Kč/ m2, tj. celkem 2 349,- Kč. Nájemné je osvobozeno od daně z přidané hodnoty. ZO dále **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
10. ZO **schvaluje** převod hospodářského výsledku (zisku) za rok 2021 ve výši Kč 11 277,19 Kč do rezervního fondu organizace Základní škola a mateřská škola Starovičky, okres Břeclav, příspěvková organizace, IČO: 70914320.
11. ZO **schvaluje** Dohodu o uznání závazku a splátkový kalendář xxxxx za nedodržení termínu kolaudace stavby na pozemku p.č. 841/49 v k.ú. Starovičky a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
12. ZO **schvaluje** Smlouvu o výpůjčce sběrných nádob na textil se společností AIDEDTEX s.r.o., IČ 10833650 a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
13. ZO **schvaluje** ceník za služby obce Starovičky platný od 1.4.2022.
14. ZO **schvaluje** nákup příkopového ramena Femac DOC 302 6.5 a příkopového mulčovače Tehnos 170 R LW (200) za cenu cca 715 000,- Kč bez DPH od firmy Agrogec a.s., dále univerzální kontejner do firmy Hubáček Lednice za cenu 93 300,-Kč bez DPH.
15. a) ZO **schvaluje** nákup pozemku p.č. 3759, o výměře 1461 m2, zapsaný na LV 990 za cenu 20 000,- Kč od paní xxxxx, bytem xxxxx a **pověřuje** starostu podpisem kupní smlouvy.
b) ZO Starovičky **schvaluje** přijetí účelové finanční podpory poskytovatele dotace Ministerstva pro místní rozvoj v rámci Integrovaného regionálního operačního programu k projektu „Starovičky, Zahrady - 1. Etapa, Komunikace a IS pro výstavbu RD, SO 101 Komunikace a zpevněné plochy, propustek“, identifikační číslo 117D03O003518.
Zastupitelstvo obce Starovičky **prohlašuje**, že má zajištěno dostatek finančních prostředků na realizaci akce nad rámec poskytnuté dotace, aby bylo zajištěno krytí potřebných nákladů průběžně po celou dobu realizace akce.
c) ZO Starovičky **schvaluje** příspěvek na spolufinancování sítě sociálních služeb obcí s rozšířenou působností Hustopeče ve výši 72 874,- Kč na rok 2022.
d) ZO **neschvaluje** finanční dar Asociaci rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR, z.s. Klub Radost.
e) ZO **souhlasí s** realizací vikýře a stavebních úprav rodinného domu čp. 129 dle upravené příložené dokumentace.
f) ZO Starovičky **schvaluje** záměr prodeje části pozemků 771/1 dle geometrického plánu.
g) ZO **schvaluje** převod prostředků ve výši 9 mil. Kč z ČNB na termínovaný vklad u Komerční banky a.s. s minimální úrokovou sazbou na 3 měsíce ve výši 3,20 % p.a.s automatickou obnovou vkladu a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
h) ZO **schvaluje** odprodej starých cihel cca 490 ks a 1 ks studniční skruže DN 600 za cenu 1250,- Kč.

Ve Starovičkách 7. 4. 2022

Mgr. Tomáš Dolák
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

* Z důvodu ochrany osobních údajů nejsou iniciály fyzických osob uvedeny.

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

MATEŘSKÁ ŠKOLA

MY SE ŠKOLY NEBOJÍME

Školní rok nám utíká jako voda. Ani jsme se nenadáli a naše předškoláky čeká další krok v životě. Zápis do 1. třídy. Aby děti věděly, jak to během vyučování probíhá a co je od září čeká, navštívili jsme kamarády v první třídě. Paní učitelka Bajková nás pěkně přivítala a ukázala nám s letošními prvňáky, co se už všechno naučili. Vyzkoušela si i nás, co umíme. Všem dětem se ve škole moc líbilo a už jsou na školu natěšeny (jenom aby jim to nadšení dlouho vydrželo). Teď už jenom zvládnout zápis, dopilovat do konce školního roku, co nám ještě 100% nejde, pořídit si aktovku a pak se těšit na 1. září. (Nov)

ZMĚNA JE ŽIVOT

V našich životech je hodně změn, některé jsou zásadní, některé si vytvoříme sami a některé se objeví, aniž bychom věděli jak. Žijeme, řekla bych, v chaosu plném změn, které přináší doba a lidé. Do naší školky nastoupil nový kamarád jménem, které je pro nás neobvyklé. Jmenuje se **Artem**. Přišel k nám s mámou jako válečný uprchlík, který

opustil své hračky, pokojíček, rodinu, domov. Neumíme si ani představit co se teď odehrává v jeho malé hlavičce. U nás ve školce se zatím rozkoukává, snaží se s námi dorozumět a zapojit se do her a dovádění, které jsou tak důležité ve světě "malých lidí". Přejeme mu, aby se mu u nás líbilo a i s mámou našel klid a lásku. To je totiž to jediné, co je důležité a co potřebujeme všichni k životu. (Kach)

KARNEVAL VE ŠKOLCE

Poslední únorový pátek se proměnil ve školce v pohádkové postavičky. Vypukl u nás karneval. Celé dopoledne děti plnily různé úkoly, byla promenáda masek, mlsání, nechyběl ani šampus. (Nov)

PLAVÁNÍ

Ne jenom školáci se mohou učit plavat. Do plaveckého výcviku se zapojily i děti z mateřské školy. První hodinu jsme byli všichni společně v malém bazéně, kde si paní učitelky plavání roztřídily děti podle šikovnosti. Druhou hodinu byly šikovnější děti už na velkém bazéně a na další hodině se do velkého bazénu podívaly i méně zdatné

děti. Většina dětí si plavání užívá, některé musí strach z vody ještě překonat.

(kolektiv MŠ)

MUZIKODRAMA

Koncem března do mateřské školy zavítalo MUZIKODRAMA s názvem "Kvetoucí ráj". Děti se seznámily se zajímavými hudebními nástroji i s hrou na ně. (kolektiv MŠ)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ZAHÁJENÍ PLAVECKÉ VÝUKY

1. března žáci 1. - 3. ročníku zahájili v rámci tělesné výchovy povinnou plaveckou výuku v hustopečském krytém bazénu. Žáci byli zařazeni do družstev podle jejich výkonnosti a dovedností. Během deseti výukových lekcí se postupně budou učit plaveckým způsobům, nechybí oblíbené zábavné soutěže a hry. Děti se na chvíle prožít ve vodě vždy těší.

ZÁPIS DO PRVNÍHO ROČNÍKU

Letošní zápis do první třídy si 15 dětí z místní školky mohlo užít osobně v prostorách školy. Motivační pohádka „Princez-

nička na bále, poztrácela korále..." je provázela po pěti stanovištích, kde na ně čekaly paní učitelky s úkoly. Děti musely prokázat řečové schopnosti vypravováním pohádky, orientaci v prostoru a na ploše pomocí pohádkových bytostí, kresbu postavy a svoji matematickou představivost, včetně znalosti barev a geometrických tvarů. Postupným získáváním barevných korálků ze stanovišť prokazovali žáci svoji školní připravenost a zralost. Pohádkovou cestu budoucí prvňáčci ukončili navlečením všech korálků a zasloužili si tak malou sladkou odměnu. Větší radost však ale měli z toho, že je žádný úkol nepřekvapil a vše zdárně zvládli. Těšíme se na ně 1. září ve škole!

(Baj)

OLYMPIÁDA

Ve dnech 4. - 20. 2. se konaly ZOH v Pekingu a celá škola touto událostí žila. Události jsme využili i k zorganizování projektového dne a projektových dvouhodin. Žáci malovali kruhy, vyráběli medaile, kreslili a malovali, vyráběli koláže, dokonce si někteří vyrobili i svůj snowboard. Zjišťovali jsme si zajímavosti z historie OH, zajímavosti o zemi, ve které se olympiáda konala, poznávali vlajky zúčastněných zemí, seznamovali se s některými doposud ne moc známými sporty, jako například curling, ale hlavně jsme sledovali naše sportovce v

akci a fandili. Poté samozřejmě všichni probírali jejich úspěchy i neúspěchy, které ovšem k životu také patří, a tak se naše děti učí, že se v životě může nejenom vyhrávat, ale i prohrávat.

Ve výuce jsme pracovali s novinovými články, zprávami z internetu, v matematice si starší žáci dělali statistiky a odhady, v geometrii se rýsovaly olympijské kruhy, v tělocviku se zkoušely některé sporty na "sucho" 😊. Plynule, po skončení olympiády v neděli, jsme od pondělí 21. 2. začali jezdit na lyžařský výcvik, na kterém jsme mohli zjistit, že například lyžování, jako jeden z olympijských sportů, opravdu není jednoduchá záležitost, je to velká dřina, sportovci musí mít silnou a pevnou vůli, a že asi nebude vůbec jednoduché se na OH dostat. Patřil tak obdiv a dík všem našim zúčastněným sportovcům. Všichni jsme se shodli v jednom, že promítnutí OH do výuky se povedlo. Tak zase za čtyři roky!

I my ze školy se připojujeme k úvaze paní učitelky ze školky. K nám do školy přišli bratři Igor a Jevgen. Jeden je ve 2. ročníku, druhý ve 4. ročníku. Ide nám to "spolu" pomalu, protože kluci neumí jazyk, ale snažíme se jim pobyt ve škole ulehčit, jak se dá. A co nás těší nejvíce je přístup našich dětí k ukrajinským spolužákům, je naprosto spontánní. Ukázalo se, že dětská solidarita a kamarádství opravdu fungují.

(Wal)

Do naší školy jsme si pozvali spisovatelku dětské literatury - Kláru Smolíkovou.

Spisovatelka pro žáky uspořádala

workshop na téma- **Začarovaný**

Hvozd: Vytvoř si vlastní knížku

Bolech a Luna, dvě děti z Končiny, se odváží vstoupit do tajemného lesa a zažijí zde velké dobrodružství plné kouzel a prapodivných bytostí. Podobná cesta, byť jen představovaná, čekala i účastníky besedy, žáky 3. - 5. ročníku. Díky předpřipravené maketě, kterou autorka Klára Smolíková poskytla předem, si žáci doplňovali, dokreslovali a dopisovali vlastní příběh. Děti

si stvořily vlastní hrdiny, navrhly tajemné lesní duchy a na mapě pojmenovaly místa, kde se jejich knížka odehrává. K besedě a tvoření byla využita i prezentace na diaprojektoru. Žáci se, pod vedením autorky, seznamovali s jednotlivými kroky a postupy, které jsou důležité pro tvorbu knihy, ujasňovali si pojmy. Do práce se aktivně zapojovali, vymýšleli si pro knihu vlastní prostředí, kde se příběh odehrával, volili si, zda bude kniha humorná, vážná, strašidelná apod. Práce s knihou se žákům moc líbila, zaujala je. Většina žáků se tak poprvé v životě setkala se skutečnou spisovatelkou, seznámili se s konkrétní knihou a vyzkoušeli si i vlastní tvorbu. Pedagogové si v praxi vyzkoušeli různé možnosti, jak knihu smysluplně zapojit do výuky a jak vést touto cestou žáky ke čtenářství. Závěrem besedy proběhla i autogramiáda se spisovatelkou. Někteří žáci si donesli svoje knihy této autorky z domu, mnozí si knihu přímo zakoupili po skončení besedy.

(Wal)

T. G. MASARYK

Žáci 5. ročníku se v hodinách dějepisu seznamovali se vznikem Československé republiky po první světové válce a s osobností prezidenta T. G. Masaryka. V rámci tohoto tématu se vydali do blízkých Hustopečí, kde navštívili hrob rodičů T. G. Masaryka, prohlédli si dům s pamětní deskou, kde prezident pobýval a pamětní desku na radnici, která dokládá, že Hustopeče, když byl v úřadu prezidenta, navštívil. (Pír)

NÁVŠTĚVA PÁŤÁKŮ V ZŠ VELKÉ PAVLOVICE

V úterý 22. 3. jsme jeli do ZŠ Velké Pavlovice. S panem učitelem Pavlem Hanzálkem a Jiřím Slavíkem jsme vytvářeli **statickou elektřinu**. S touhle elektřinou si například nemůžeme nabít mobil. Dělalí jsme různé

fyzikální pokusy. Některé si můžeme udělat i doma. Třeba si natrháme na malé kousíčky papír, potom si vezmeme nějakou tyčku nebo pravítko, které budeme třít o látku. Když bude tyčka „nabitá“, přiložíme ke kouskům papíru, které by měly na tyčce držet. Dopoledne strávené v Pavlovicích se všem moc líbilo. Bylo to super.

(Lukáš Zeman, 5. ročník)

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

Po ročním výpadku jsme se opět mohli zúčastnit lyžařského výcviku v areálu TJ Sport Němčičky ve dnech 21. - 25. února.

Výcvik nám i letos přinesl spoustu nových zážitků a zkušeností. Počasí nám celkem přálo a i když sněhové podmínky nebyly úplně ideální, většinu jsme odjezdili na sněhu. Během prvního dne byli žáci rozřazeni do skupin, byli mezi nimi zdatní lyžaři i ti, kteří stáli na lyžích úplně poprvé. V dalších dnech děti pilovaly svoje dovednosti a zdokonalovaly se ve sjezdování dle svých možností. Po celou dobu výcviku panovala dobrá nálada a my učitelky jsme sledovaly, jak se dětem daří na lyžích stále lépe. Na konci výcviku jsme s potěšením mohly říct, že všichni začátečníci pokročili natolik, že dokázali vyjet na kopec na šlepru a celý kopec sjet dolů, z čehož jsme měli všichni radost. Těšíme se už na další sezónu.

(Wal)

SKANZEN STRÁŽNICE

Pondělní dopoledne jsme si zpestřili tvořením a návštěvou skanzenu ve Strážnici.

Program "Fašanku, fašanku, Velká noc ide" jsme splnili do puntíku.

V jednotlivých chaloupkách a areálu skanzenu jsme procházeli různá stanoviště spojené s přípravou na Velikonoce. V prvním domečku nás čekala malá ochutnávka

čerstvě upečených Božích milostí. Dalším stanovištěm byl fašankový průvod a tanec s tradičními maskami. V jednom domečku byl pan učitel, který nás naučil písničku k vynášení Moreny (Mařeny) a ukázal nám, jak to kdysi v takové škole chodilo. 😊 S písničkou a děvčaty v krojích jsme Morenu vynesli až k potoku. Před další chaloupkou nám ukázali výrobu pravé píšťaličky. Pomocí řehtaček a jiných dřevěných nástrojů jsme pokračovali ke zdobení vajíček. Místní tetičky nám ukázaly různé techniky spojené se zdobením velikonočních kraslic. Poslední činností byla tvořivá dílnička, kde si děti vyrobily papírovou velikonoční kraslici nebo beránka.

(Fra)

www.zs-msstarovicky.cz

Seriál o bylinkách a zdraví – 48. díl

Fenykl obecný (*Foeniculum vulgare*) je léčivá víceletá rostlina pěstovaná jako dvouletá. Roste planě ve Středomoří, kolem Černého moře a v asijských zemích. V Česku se vyskytuje na jižní Moravě. Je podobný kopru, plodem je dvounažka s protáhlými nažkami až 1 cm dlouhými.

Historie fenyklu sahá až do starověku. Fenykl se těšil značné oblibě již ve starém Egyptě i u starých Řeků a Římanů, z jejichž dob pochází i rodový název. Ve středověku byl fenykl symbolem zahánění zlých sil a čarodějnic. Za tímto účelem se dávaly větvičky fenyklu nad domovní dveře, nebo zasouvali do klíčových dírek.

Plody fenyklu jsou zdraví prospěšným kořením. Semínka provoní a ochutí nejružnější nápoje, omáčky, saláty či pečivo. Mají charakteristickou vůni, lehce štiplavou, nasládlou chuť. Po ochutnání můžeme cítit příjemnou sladkost s nádechem lékořice. Pro někoho je to i trpká nebo hořká chuť. Už jste viděli čerstvý fenykl v obchodě, líbil se vám, ale nevěděli jste, co s ním? Mnoho z nás má za to, že fenykl je spíše koření, ale je to i výborná zelenina. Fenykl připo-

míná hlízou spíše oloupanou cibuli či kedlubnu a stonkem pro změnu kopr.

Ze zdravotních účinků jsou nejvýraznější protikřečové účinky na střeva a proti nadýmání. Plody jsou důležitou složkou větropudného čaje pro malé děti. Dříve byl doporučován i proti červům v uších. Fenykl údajně bojuje proti chudokrevnosti, zlepšuje zažívání i vylučování, prospívá srdci a srovnává krevní tlak. Dále upravuje hladinu ženských hormonů, pomáhá při menstruačních obtížích a usnadňuje nástup laktace, odstraňuje zápach z úst a nálev ze semínek má pozitivní vliv při prevenci nástupu rakoviny. Také posiluje mozkové funkce, zvyšuje imunitu, je užitečný při infekcích dýchacích cest a zpomaluje zhoršování zraku související s věkem. Zdravotní účinky ocení i těhotné ženy s ranními nevolnostmi.

Fenyklový čaj

Plody zalijeme vodou o teplotě 100 °C, v poměru 2 čajové lžičky na 1,5-2 dl. Doba vyluhování 10-15 minut.

Fenykl v kuchyni je velmi oblíbené koření hlavně ve francouzské a italské kuchyni. Využívá se k dokoření chleba, cukrovinek a sladkého pečiva. Dále se využívá hodně k dochucení rybích polévek, tvarohových a sýrových jídel, omáček, bylinkového másla, salátů. Můžeme jej upotřebit při konzervaci červené řepy nebo okurek, u přípravy dušeného masa nebo při výrobě likérů. Jemně osekané čerstvé lístky mohou svou chuť nahradit mátu v jogurtových zálivkách.

Marináda

Dáme semínka do hmoždíře nebo mlýnku na kávu, rozdríme a přidáme citronovou kůru a extra virgin olivový olej. Vše smícháme a vznikne vám jednoduchá marináda na maso. Maso necháme marinovat až čtyři dny a pak ho grilujeme nebo pečeme.

Fenyklový olej

Fenykové vlasy, tedy ta část, která je úplně navrchu zeleniny a všechnen odpad z krájení fenyklu vložíme do extra virgin olivového oleje, zahřejte na 80 stupňů a necháme asi den louchovat. Následně olej přecedíme a máme fenyklový olej, který se

hodí k rybě, do salátů nebo do majonézy či dresinků.

Toskánský předkrm

Fenykl jen natrháme či nakrájíme na měsíčky, připravíme si kvalitní olivový olej, ať už samotný, nebo s příchutí. Pak si jednoduše namáčíme fenykl do oleje, což navnadí chuťové pohárky, díky vlastnostem oleje i fenyklu zajistí dobré trávení.

Vařený i pečený

Fenykl můžeme buď uvařit v mléce nebo péct v bylinkách. Vždy používáme celý očištěný fenykl. Připravíme si osolené mléko a pomalu vaříme. Ale pozor, fenykl plave a je třeba ho zatížit. Druhá varianta je fenykl péct. Připravíme si do pekáčku alobal, na který dáme asi 300 gramů hrubozrnné soli a bylinky dle chuti. Na sůl položíme celý fenykl, zakápneme extra virgin olivovým olejem, zabalíme do alobalu a pečeme 30 – 40 minut na 170 stupňů.

Fenykl na pánvi

Fenykl rozkrájíme na plátky nebo měsíčky, pečeme na pánvi na oleji či másle čtyři minuty po každé straně. Můžeme přidat rozdrobený česnek ve slupce a další bylinky. Takto připravený fenykl se skvěle hodí jako příloha místo brambor nebo jako výborné vegetariánské jídlo.

(HaHa)

Odpadové hospodářství

svoz odpadu	svoz bioodpadu
<u>květen</u>	
středa 4. 5. 2022	čtvrtek 5. 5. 2022
středa 18. 5. 2022	čtvrtek 19. 5. 2022
<u>červen</u>	
středa 1. 6. 2022	čtvrtek 2. 6. 2022
středa 15. 6. 2022	čtvrtek 16. 6. 2022
středa 29. 6. 2022	čtvrtek 30. 6. 2022 (HK)

Foto: Úklid
okolí Staroviček

Zprávičky po našem XVII.

- Tož nám zase zavřeli tó cestu u Rakvic. Vopravuje se tam silnica, kerá vede přes ten mostek, jak ho vlúni vopravovali skoro celé rok. No jak dybch to neříkal. Esi se ptáte proč to nešlo udělat zároveň s tem mostkem, tož nešlo! A už se tak blbě neptáte. Inženýři k temu majó svoje důvody.
- Lidičky, déte si pozor na tem novým semaforu u kostela!!! Už tam nemožete chodit enom tak. Dyž budete chcet přejít ten přechod, tož musíte dycky zmačknót to klačtko na tem stožáru. Nechcu ani doméšlat, co se može stat, dyž to neuděláte.

No, nevím esi só tady tý nový bezpečnostní prvky, nebo jak se temu nadává, krok dopředu, nebo spíš zpátky. Tož MAČKAT, MAČKAT, MAČKAT!!!

➤ Istě ste viděli, že nám gdosi nabóral zídku u vobce. Přectavte si, že ten vandal hned' ujel. Enomže nás enom tak nedostanó. Vobecní detektiví hned' vypátrali vo keho se jednalo. Tož už to máme aji z pojišťovny uhrazený, tož to móžeme pospravovat.

➤ U parku, jak se bude dělat to parkoviště, se musí prva přeložit vedení nízkýho napětí, kerý je tam pod zemó, do jakési nové trase. Snát' to tí inženýři nenamysleli tak, aby

to vedlo pod tema barákama, kerý tam vokolo stójíjó. To bychme jich museli zbórat. Ná a co, aspoň by se ten park mohl rošířit.

- Viděli ste v Hustopečách, jak se kvůli temu zbóranýmu Uniku doslova zjevila tá Nádražka? Dyť vona konečně vynikla v celé svoje krásy. Nevěděl sem, že je to tak pěkné barák. To místo by si včil zaslóžilo místo toho novýho obchoďáku, ani nechcu pomyslet, co to bude beztak za moderní hrůzu, taky pěkné park.
- U sběrnýho dvora, jak só tý dva kontiše na hadry a hračky, už nebude provozovat tá firma, kerá to měla. Vona skrachovala néspíš proto, že to dělala zadarmo. Včil už to má firma iná. Chce za to teda nejakó tó korunu, ale ináč to nende. Tož tam noste nenošený věci, ať tam nestójíjó enom tak.
- Museli sme po deseti rokách zase zdrazit ceny za služby pro vobčany. Jedná se třeba vo púčení vozéku za auto, míchačky, lešení, sečení trávy, práca s UNC, likvidace sutí, práca s traktórem a tak. Šak mrkníte na stránky vobce co tam všecko máme.
- Schváleli sme k temu novému traktóru eště aji nejaký věci na prácu. To ať ho móžeme pořádně užívat. Aby nám neježdál po huličách enom tak. Tož k němu budem mět jakýs příkopový rameno, k temu mulčovač a kontejner s nosičem.
- Byli ste na tech Velikonočních dílnách? Tam bylo lidí. Naše šikovný učitelky ze škole a školky si nachystaly celkem sedum stanovišť, gde se u každýho vyrábělo padesát kusů určitýho výrobku. Měly to děvčata krásný, ale bylo toho málo. Asi tak

za hod'ku a půl už nebylo co vyrábět. Letos mělo úspěch aji pletení šlaháček. To níkdá tak nebylo. Tož aji toho próti bylo málo. Je šak dobře, že to tak dopadlo.

- Vypadá to, že na hody nedojede Ruský kolo. Má místo toho ježdát kolo Ukrajinský. Tož prolezte všecí hůry, ať majó tý naše děcka na čem ježdát.
- Dostali sme vod dálničářů nový stromy. Mělo by jich byt 150! Je to za to, jak museli kácet vokolo dálnice skrz ten plot, keré se tam udělal proto, aby na dálnicu nevlítlo nejaký zvíře a nedošlo k bóračce. Tož jich vysadíme vokolo vobce, aby tý zvířata měly gde byt a nelítaly zrovinka tam.
- Posledního dubna budó hasiči pod vobcó pořádat Pálení čarodenic. Tož jich dondíte podpořit. Vona vás teda potom druhé deň bude možná bolet hlava, ale je taky potřeba se nekdý vyblbnót.
- Ná a druhé deň si móžete tó hlavu vyvětrat v Kroměřížu. Jede se tam na květinová výstavu a gdo bude chcet tak aji na zámek a do té Květné zahrady. Gdo se ráno potahne rovnó z tech Čarodenic, može jet taky. Só tam pro nich lázně.
- Čuměli ste na to jarní kvítí? Taky sem čuměl. Névíc se mně ale líbily tulipány u Jednoty. Nejaké grázl nám ale jeden důlek povyréval! Esi ho svrbíjó ruky, tož može dojít za tó našó počtačkó a tá mu vod toho pomože. A nebo s nama može jet taky do toho Kromclu, tam se už vo něho postarajó.
- Dostali sme nabídku mět tó vobecní eletrickó interaktivní Úřední desku. Chcé ale za to moc peněz. Stejnak, dyť to ani nepotřebujeme! Néni nad to, dyž je to napsaný na papíře.
- Esi ste nechápali, proč tady musíjó ježdát tý cizí firmy s tema autobusama, tož sme na tem eště načisto dobře. Přectavte si, že ve Znojmě bude MHD provozovat společnost z Karlových Varů! Ná, to je teprvá cirkus.
- Negdo nám zabalil náš tank Ukrajinskó vlajkó. Tož sme si ho zase vybalili. Von, říká si Jack Obalovač, mysím nevěděl, že ten tank néni Ruské, ale náš.
- To sem vám byl na voslavě padesátin. Byl tam jeden týpek, keré je neskutečně bavič. Co mu z huby padalo, byla perla za perló. Takový tý vobyčejný blbý kece. Třebaže - slope jak suchá hruda, nebo - můj syn, to je výběr z vajec!
- Nevím, esi je už po, ale koncem dubna budó naši Kaděti v našem sálu hrát divadelní detektivní komediu Slavici z Madridu. Tož esi už néni pozdě, dondíte. Dyť voni už letos slavíjó 25 roků!
- Ale co určitě stihnete je Setkání harmonikářů na konci května!
- Ja, a eště začátkem května budó mět na sálu konečně po třech rokách setkání rodáci. Mělo by jich byt celkem 170! Tož, esi dondó všecí, to bude neco.
- V posledním zpravodaju mě zaujal článek vod Pavlíný Zemanové. Takové ten, co vás chytne u srdíčka. Pavlíno, tož zase neco pěknýho napiš. Přijmeme tě potom do toho našeho spolku Furt tech stejných.
- Žepré letos nebude dost' stárků vo hodech. Tož mládeži, nebojte se toho! My vás v tem podpoříme. Víte jaká je to radost? Jasný že je to aji práca. Ale věřte mně, že na to budete v dobrým spomínat po celé život.
- Ná a na závěr jedno pořekadlo, kerý byste si měli zapamátovat: „Miřte ke světlu a sami se pak světlem stanete“. Tož ať se daří.

(TD)

Výpisky z kroniky obce - 10. díl

Rok 1953

Hned po Novém roce, předal MNV v Hustopeči zbytek „Štarvicarů“, a všechna pole mezi silnicí Starovičky – Hustopeče, našim katastrem a potokem od Bojanovic a Hustopeče ve výměře 75 ha, následkem nedostatku pracovních sil. Bylo z toho hodně křiku a hádek, mnozí rolníci se zdráhali přidělené pole obdělávat. Polovinu přidělu převzalo JZD. S pomocí S.T.S. byla skoro všechna půda včas obdělána.

Dne 1.VI. byla provedena měnová reforma a vydána nová měna. Zavedeny bankovky 100.- 50.- 25.- 10.- a 1.-Kč, mince 1, 3, 5, 10, 25 hal.

Několik dní před tímto datem, se začalo mluvit, že padnou peníze. Někteří lidé kupovali co se dalo, jiní nevěřili, neboť se již několikrát mluvilo, že peníze padnou.

Dne 30.V. byla v Břeclavi v Dělnickém domě, schůze všech zaměstnanců okresu Břeclavského, kde hlavní řečník poslanec KSČ z Brna prohlásil, že vláda nemá v úmyslu dělat měnovou reformu a odsuzoval střetštěné nákupy a v sobotu 31.V. již rozhlas hlásil podrobnosti měn. ref. od 1.VI.

Reforma se prováděla následovně: kdo měl peníze doma, dostal za 50.-Kčs novou 1 Kčs. Za uložené peníze v peněžních ústavech se dostávalo za 5 Kčs 1 Kč do výše vkladu 5000.-Kčs. Při vyšších vkladech se hodnota postupně snižovala. Na každého občana se vyměnilo 300.-Kčs starých, za 60.-Kčs nových.

Tímto dnem byl zrušen lístkový systém a zaveden volný nákup potravin, obuvi, textilu. Ceny stanoveny poněkud vyšší, než-li byly na lístky. Pro nezemědělce a zaměstnance byl lístkový systém výhodnější. Platy zaměstnanců se rovněž přepočítaly 5 ku 1.

Žně byly příznivé, úroda prostřední, skoro dobrá, po žních sucho do půli listopadu.

Měla se dláždit Pánská ulic, pro nezáměm občanů, dlážďení odloženo, ač byl materiál připraven.

JZD upravilo stodolu a stáje pro spol. ustájení hovězího dobytka, v domě č. 14. a na podzim provedlo svod od svých členů. Celkem ustájeno 34 kusů hov. dobytka a 3 koně. V čísle 52 se upravily chlévy pro chov vepřů a ustájeny 2 koně po V. Popovském.

V noci ze 23/24.XII. asi ve 23.45 hod. se stala velká žel. katastrofa před stanicí Šakvice, u vjezd. návěstidla od Brna. Neštěstí se stalo následovně: stanicí Šakvice projížděl rychlík od Břeclavě, od Brna přijížděl osobní vlak, který byl zdržen u vjezd. návěstidla, poněvadž by byl ve stanicí Šakvice ohrožen výstup cestujících projíždějícím rychlíkem. Po projetí rychlíku, bylo dáno volno stojícímu osob. vlaku, tento se sotva pohl, najel na něj ze zadu rychlík od Brna, který projel na stůj stojící návěstidlo na hradle „Obecní pole“ mezi obcí Popice a Pouzdřany. Strojvedoucí a topič oba z Bratislavi spali. Následky byly hrozné. Vlaky před svátky přeplněné, bylo moc mrtvých a raněných.

V každé obci v okolí bylo několik mrtvých a raněných.

Z naší obce byl zabit p. Fr. Matyáš č. 163, elektromonter, p. Václav Najman č. 188 rolník s 15 ti letou dcerou Štěpánkou, svobodná Zdenka Soukupová 20 ti letá, svob. Jar. Vincenc 24 letý, oba jeli z Prahy na vánoce. Raněn byl Ludvík Úlehla 19 ti letý elektromonter, který po ošetření v nem. ve Valticích byl převezen domů. Z. Soukupová, Jar. Vincenc, Lud. Úlehla a Lida Šebestová všichni od nás, seděli v jednom kupé do Vranovic. L. Šebestová tam přešla o 2 vozy ku předu, měla tam aktovku, přezila katastrofu bez úrazu. Jak se vlak pohl, otevřel Lud. Úlehla okno vyhlédl ven, na více se nepamatuje. Pravdě podobně při nárazu vyletěl oknem, padl do příkopu u trati, tam byl nalezen pod troskami vagonů, Soukupová a Vincenc byli mrtví. Na místo neštěstí byli povoláni záchranné sbory a požárníci. Za velkou obětavost a pomoc při záchranných pracích byla významována a věcně odměněna Jarmila Klecandrová, členka požárního sboru. Pohřeb se konal od M.N.V. společně, mrtvoly nebyly pozůstalým vydány. Pozůstalým za každého mrtvého bylo ihned vyplaceno 3000Kčs a raněným 1000 Kčs. To byly smutné vánoční svátky.

V druhé polovině roku bylo přeměněno kino s úzkého na normální film, dodána moderní aparatura, sklápěcí židle a pořízeno šikmé hlediště.

Přede žněmi zřízen útulek pro malé školou nepovinné děti, v domku č. 66. Vedoucí

útluku se stala pí Marie Bendová č. 216. Tím bylo velmi pomoheno maminkám, že se mohly věnovat bez starosti o děti polním pracím a těm malým nejvíce. Přes počáteční odpor proti útluku, bylo tam dáno tolik dětí, že musel být příjem dětí omezen.

Rok 1954

Jak obvykle, zima mírná. Jarní setí a sázení prošlo normálně.

Dnem 1.IV. bylo provedeno snížení cen různého spotřebního zboží, duben nepříznivý 16 a 18.IV slabý mráz.

Dne 16.V. volby do MNV, ONV, KNV dle nových směrnic. Vesnice rozdělena na 9 voleb. obvodů. Voliči každého vol. obv. se sešli před volbami a dohodli se o Nár. frontou navrženém kandidátu. Po schválení byli navrženi kandidáti oznámeni ONV. Na hlasovacím lístku, v každém vol. obvodě, jméno navrženého kandidáta. Kdo nesouhlasil, mohl škrtnout celé jméno a napsat jiné.

Do KNV byl zvolen náš občan Fr. Smutný, do ONV rovněž náš občan Fr. Sedláček do MNV všichni navržení členové, předsedou zvolen Konst. Sadílek.

Dne 22.V. zmrzly vinohrady asi na 50%.

Od dubna nepršelo až 24.6. žně byly následkem sucha velmi smutné, obilí sypalo průměrně 15 q z hektaru, po prvé se sklízelo v JZD pomocí kombajnu.

Celou Evropou prošla zvláštní nemoc divokých i domácích králíků. Také slabší zajičí byli nalezeni mrtví. Byla to nemoc hlavy (oči, uši) nepřijímali potravu až uhy-nuli.

Během roku vykopány 2 velké požární studny. Jedna nad malým hřištěm před domkem K. Sadilka č. 195 a druhá na Nové ul. před domkem Ferd. Haluze č. 177.

Podzim studený deštivý, vinobraní začalo 18.X. hroznů poměrně dost, byla malá cukernatost, modré mělo 15-16, bílé 15-18 stupňů sladu. Při sladkosti 18 stupňů se platilo modré 3.40 Kčs, bílé 4.60 Kčs, o každý stupeň pod 18 o 40 hal. méně. za 1 kg hroznů na povinnou dodávku.

Předpis hroznů při výměře přes 10 áru činil 32 kg z každého aru. Za zvlášť tříděné druhy jako Frankovka, ryzlinky, silvan, a jiné byl příplatek 1K za kg.

Dne 16.XI. přišel dosti silný mráz -8°C, mrzlo do 22.XI.

Dne 19.XI. asi v 18hod. vznikl z neznámé příčiny oheň ve stodole u domku č. 25 obývanem Cecílií Mazůrkovou. Velmi rychle se rozšířil na sousední domek č. 24, který úplně shořel. Domek č. 24 patřil pí Em. Tomkové a jejímu synu Boleslavu Tomkovi. Díky rychlému zákroku požár. sborů Starovičky, zvláště Hustopeče, který byl moderněji vybaven, bylo zabráněno dalšímu rozšíření požáru, přes to, že byl velký vítr.

Letošní domácí zabijačky vepřů dostali novou formu. Doposud se pařilo v trokách (velkých neckách). Ted' byli vyzváni občané, by se přihlásili do kursu kruponářů v Hustopeči. Přihlásil se Jos. Polach, Jos. Úlehla, Jos. Šebesta, Frant. Kadrnka č. 43, Ferd. Haluza, Mir. Kadrnka č. 5. Zabítý vepř se polévá horkou vodou (vařicí) na hlavě, břichu nohách a kousek za ocas. Ostatní kůže se v celku stáhne, sádlo se škrábe, kůže označí číslem kruponáře a prodá určenému vykupovači na další spracování.

Rok 1955

Letošní rok začal nějak divně. Dne 12.I. byla bouře s hromobitím a blesky. V půli února velká zima se sněhem. Jaro nepříznivé. Od 15-17.4. poletoval sníh, dne 24.4. velký vítr, 25. a 26.4. mráz -4°C. Sázelo se dosti pozdě, jen JZD zasadilo brambory začátkem dubna.

V půli května částečně pomrzly vinohrady, brambory a kukuřice.

Začátek žní deštivý, trochu porůstalo obilí, pak bylo pěkně. JZD provedlo skoro celé žně s kombajnem. Tohoto pokroku v zemědělství použili částečně i rolníci p. Ant. Šafařík č. 57. a Boleslav Hübner č. 45.

Provedeno dláždění ulice „Lužánky“ od Zajecké ulice k domku Jos. Komosného č. 196, „Pánské ulice“ po faru a vydlážděn vjezd na „Novou ulici“ mezi domkem č. 43. a bývalým hostincem p. Šmaka.

Provedena arondace půdy (scelení pozemků) JZD, čímž JZD získalo větší celky.

Celý září byla v Brně Pisárkách I. stroj. výstava, které se zúčastnilo hodně občanů.

Sklizeň hroznů slabá, neboť vinohrady na jaře přemrzly, víno velmi jakostní.

Povinné dodávky dosud trvají, zemědělské závody jsou rozděleny do skupin: 0.00 – 0.50 ha, 0.5 – 2 ha, 2 – 5 ha, 5 – 10 ha a výše, pro každou skupinu je jiný výměr. Na výměru do 2 ha jest předpis z 1 ha orné půdy: 34 kg masa vepřového, 38 kg hovězího, 3 kg drůbeže, 70 kg pšenice, 15 kg žita, 55 kg ječmene, 20 kg kukuřice, 65 kg brambor, 323 kusů vajec. Dodávky od 5 – 10 ha činí: 53 kg vepřového masa, 59 kg hovězího masa, 354 litrů mléka, 15 kg sena neb jetele, 236 vajec, pšenice 234 kg, žita 39 kg, ječmene 194 kg, kukuřice 45 kg, brambor 197 kg.

Za vejce se platí 8.84 Kčs za 1 kg (17 – 20 vajec) za nadsmluvní 1 kg 25.24 Kčs, za kachnu živé váhy 1 kg 7.-Kčs, za 100 kg pšenice I. jakosti 100 Kčs, ječmen 85.70 Kčs, brambory 18.-Kčs, kukuřici 68.80 Kčs, za vepřové maso 1 kg 6.40 Kčs. Za selata v době od 1.4 – 30.XI. za 1 kg 12.-Kčs, od 1.XII – 31.III. 18 Kčs živé váhy.

Daň domovní se platí z m² obytné plochy i se zdívm 1.34 Kčs, roční poplatek za hlídáního psa 20.-Kčs. Za 1 kg cukru platíme 10.40 Kčs, 1 kg hověz. masa 20.-Kčs, vepřového 26 – 32.-Kčs, sádla 32 – 40.-Kčs, máslo I. jakost 10.50 Kčs, II. jakost 9.50 Kčs, výběrové 12.50 Kčs za ¼ kg. Předpis přeškvařeného sádla z první zabijačky jest 5 kg, z druhé 9.50 kg, z třetí 12 kg. Za odevzané sádlo se platí za 1 kg 11.20 Kčs, 1 kg kruponu (stažené vepřové kůže) 8.30 Kčs.

Za okurky v délce 5 – 7 cm za kg 2.60 Kčs, 7 – 9 cm 2.-Kčs, 9 – 12 cm 1.20 Kčs, za 12 – 15 cm -.80 Kčs, při povinné dodávce. Za nadsmluvní: v délce 5 – 7 cm 3.-Kčs, 7 – 9 cm 2.50 Kčs, a za ostatní velikosti normální ceny.

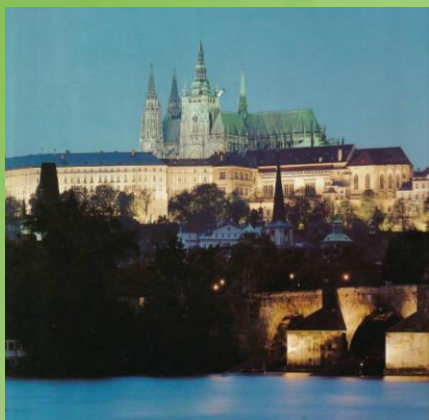
Ve školách se provádí přidělování žáků na různá povolání dle celostátního plánu. Hlavně se propaguje hornictví a stavebnictví.

Školy jsou rozděleny následovně: 1 – 5 školní rok je národní škola, 1 – 8 škol. rok, 8 letá střední škola, 1 – 11 šk. rok, 11 letá střední škola ukončena maturitou. Z této školy se může přestoupit na vysokou školu.

Na podzim podniknuty kroky ku stavbě školy v akci „Z“. (Náklad na školu 40% obec 60% stát.)

Pavlaína Prátová

Slavnostní chvíle pod starobyloou klenbou Vladislavského sálu aneb Komu čest, tomu čest

Pražský hrad

Mnozí, a nejen Starovičtí, sedíce o pondělním večeru letošního 7. března u televizních obrazovek či jiných výtvorů lidského ducha zprostředkovávajících události kolem nás, sledovali z místa, kudy kráčela historie české státnosti, ceremoniál předávání státních vyznamenání.

Nikoliv mnou v nadpise náhodně zvolené a všem jistě známé úsloví o cti má své kořeny už v antickém dávnověku a strůjcem těchto dodnes platných slov je v Listu Římanům apoštol Pavel-cit.: „**Dávejte každému, co mu patří – komu daň, tomu daň, komu clo, tomu clo, komu úctu, tomu úctu, komu čest, tomu čest**“.

Bohem obdařený, v tomto jarním času kvetoucí kraj pod sluncem rozpálenou horou Venušinou, protkaný znovu milou přítomností, zpěvem a všelikým cvrlikáním a švitořením z teplých krajín se do svých hnízd navráťších ptáčků, kraj vinohradů, hodového veselí a krásy krojů, hudby, tance, kraj pracovitých lidí – taková je sluncem zladená jižní Morava, takové jsou naše Starovičky.

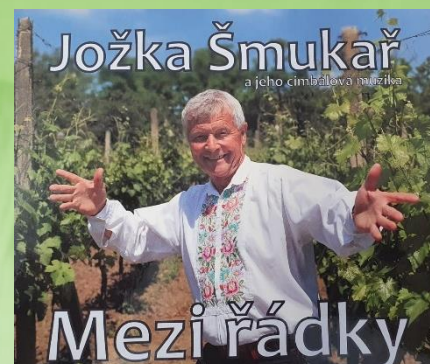
Toto je jeho rodný kraj, tady má své kořeny dnes už mediálně známý, charismatický **Jožka Šmukař** (25.10.1955 v Hustopečích), člověk taktéž s bohem obdařeným hlasem jakoby předurčeným pro jejich melodiku a poetičnost našim krásným lidovým písním. Jeho srdce, i když má rád každou dobrou muziku, patří přece jen mnohastrannému cimbálu, muzice žádající od zpěváka i od muzikantů nevšední vlohy. Jožka, ani jeho muzikanti, žádné noty nepotřebují, nespočet písní mají uloženo v paměti, a jakmile se paličky páně Rampáčkova cimbálu rozeběh-

nou po strunách a oživne hlas smyčců, klarinetu, pak písničky jedna za druhou se rozlétají do světa.

Jožkova cimbálová muzika s excelentními muzikanty i jím samotným je muzikou pospolitě interpretační komunikace, nadšení, jakési bezbřehé svobody a vzájemné radosti, vyzařujícími z každého jejich vystoupení. Léta již rozdávají radost a potěšení z hudby a zpěvu. Jožka je ve svém oboru velký profesionál se sobě vlastním nehraným a přirozeným temperamentem, a jak jsem ho poznal a čím dál tím víc poznávám, je to člověk skromný, zdravě ctižádostivý, rozvážný, pracovitý, krajně obětavý.

„Šmukyn“ – takto zvaný v uměleckých kruzích, chcete-li Jožin (nikoliv „z bažin, ale z Grumvířa“), svá dětská léta prožil právě v tomto „Kraji beze stínu“. Do měšťanky chodil do Klobouk, pak do Středního odborného učiliště v Batelově na Jihlavsku, obor kuchař-číšník. Následovala vojna v Pezinku a Karvině, dálkové studium na brněnské hotelové škole, a už v čase studia pracuje jako provozní v hustopečském hotelu. Ze tří bratrů Šmukařů je Jožka nejmladší a všichni tři mají po tatínkovi muziku a zpěv v krvi. Prostřední Tóník se stal vojákem z povolání, nejstarší Zdeněk pak pěvcem brněnského Národního divadla. Jožka zpíval od národní školy a jak šel životem dál, zpíval s velkopavlovickou Starohorkou, následně pak se slavnou Slabákovou Moravankou, Moravěnkou, cimbálovou muzikou Petra Olivy; nelze nepřipomenout mnohé pražské štace s Pražskými muzikanty Milana Bašty či televizní cykly Vyhrávala kapela a Česká muzika na Žofíně. Na televizních obrazovkách se objevoval a v reprízách stále objevuje v oblíbeném pořadu Putování za písničkou, kde vděčné diváky provází po vlastech českých, Moravě i Slezsku s jejich písničkami a kapelemi. K srdci mu přirostla lidová písnička a ta přece jen nejlíp zazní s melodicky dováděvým cimbálem. Právě umělecky i lidsky byla pro Jožku hodně přínosná spolupráce s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů (známým BROLNEM) a jeho nezapomenutelným primášem Jindřichem Hovorkou. Stále vitální „Šmukyn“ i dnes moderuje dechovkové festivaly, košty vín, krumvířský Kraj beze stínu a řadu jiných folkloristických událostí. Podílel se na více než třiceti CD – nejnovější, s titulem „Mezi řádky“, je z roku 2021.

(Poznámka: Pro neznalé zdejší přírody a prostředí vinohradů, pro internetové čtenáře Starovičského zpravodaje ze vzdálených končin – rozuměj „mezi řádky“ vinohradu a nikoliv textu)

Prozradím i skutečnost, že Jožkovo jméno se má stát součástí zvažované Česko-slovenské encyklopedie úspěšných osobností. Ze srdce mu to přejme!

Pěvecké začátky a první veřejné vystoupení tehdy pětiletého Jožinka Šmukaře patřilo 8. březnu 1960, svátku Mezinárodního dne žen. Jeho tatínek tehdy pracoval v obchodním oddělení ždánických Šroubáren a právě tady při oslavě MDŽ malý Jožka s bratrem Zdeňkem tam zazpívali několik dvojhlasých slováckých písniček a jako honorář dostali každý párek s rohlíkem, padesátníkovou žlutou sodovku (pamětníci ji pamatují) a sklidili velký potlesk k tomu.

Jožka zpíval na MDŽ přesně na den i o dvašedesát let později – to už nebyl malý zpěváček Jožinek, a všechno bylo i v mnoha ohledech jiné a jinak; ale o tom později.

Víno k muzice a ke zpěvu patří a nemusím připomínat, že Jožka je i špičkový a uznávaný vinař. V roce 1987 koupil ve Starovičkách za kostelem jeho záměrem odpovídající domek s menším sklepním labyrintem, všechno to si přizpůsobil svým potřebám a Starovičky se staly jeho domovem. V jeho zdejší či hustopečském sklepě se vystřídala na přátelském posezení a ochutnávce řada známých a vzácných hostů z branže i mimo ni – za všechny připomínám např. Radoslava Brzobohatého, Jiřího Bohdalovou, Jiřího Krampola, Dušana Kleina, Báru Štěpánovou, Aleše Hámu, Bolka Polívku, Václava Postráneckého, kardiochirurga Jana Pírka, Jitku Čvančarovou...

Klientela jeho skvělého vína je převážně zpěvácká, muzikantská či jinak umělecká z celé České republiky.

Jožkova vytiženost s dominancí jeho zpěvu lidových písní, muziky a vůbec folkloru je značná a dostalo se mu i za to všechno patřičného ocenění z míst nejvyšších, z místa vrcholu naší státnosti, z Pražského hradu. 7. března 2022 tu při příležitosti 172. výročí narození T.G.Masaryka (1850-1937) netradičně došlo z objektivních důvodů k několikaletému přeložení aktu předávání státních vyznamenání a mezi vyznamenány byl i Jožka Šmukař. I jeho pohltila večerní atmosféra Hradu, zvláště pak majestátního prostoru a místa slavnostního ceremoniálu Vladislavského sálu, vystavěného z rozhodnutí českého krále Vladislava Jagellonského (1471-1516) jedním z nejvýznamnějších a koncepčně nejodvážnějších architektů pozdně gotické Evropy Benediktem Riedem (1454-1536) - ten byl po jeho dokončení v roce 1502 za toto skvostné dílo povýšen do šlechtického stavu. Sál dlouhý 62 m, široký 16 m, s odvážnou monumentální konstrukcí kroužené žebrové klenby vysoký 13 m, byl ve své době největším zaklenutým světským prostorem střední Evropy. Sloužil slavnostním shromážděním, korunovačním hostinám, zasedání sněmů, rytířským turnajům; od roku 1934 se zde konají volby prezidenta republiky a v nové době, od roku 1994, se stali místem českých státních vyznamenání (zákon č.157/1994 Sb.)

Za loňský a předloňský rok udělil prezident republiky Miloš Zeman řady a medaile více než šesti desítkám osobností z řad vědců, vojáků, podnikatelů, politiků, umělců a sportovců.

Vladislavský sál

Události trpící Ukrajiny se promítly i sem – na hradním nádvoří vlála ukrajinská vlajka, zazněla ukrajinská hymna, u přítomných byly vidět žlutomodré stužky či odznaky v ukrajinských státních barvách, ve svém

detail kroužené žebrové klenby

projevu prezident republiky připomněl a odsoudil ruskou agresi.

Samotný slavnostní akt nebyl tentokrát nijak narušený ostentativními a slaboduchými odchody ze sálu.

Jožka zvyklý na mnohé slavnostní a společensky prestižní chvíle se zcela přirozeně do nich vžil i tady. Přiznal, že po vyslovení jeho jména i vlastním aktu přijetí medaile Za zásluhy 1.stupně – Za zásluhy o stát v oblasti umění, a prezidentovy gratulace přišla i chvíle přirozeného chlapského dojetí.

autentická slova gratulace:
„Pane Šmukaři, blahopřeji Vám ke státnímu vyznamenání“

Jožkův pozdrav přítomným v sále

Po boku mu z jedné strany seděl historik a literát, plk.gen.štábu v záloze PhDr.Eduard Stehlík, Ph.D., z druhé strany pak plk.ing. Petr Šnajdárek, autor z covidových časů tzv. chytré karantény. Kolem četaře v záloze

Jožky seděly šarže se strnulou vojenskou předpisovou vizáží, takže ten, ve chvílích, kdy to bylo možné, se nejvíce přátelsky bavil s poblíž, dle protokolu sedícím, taktéž oceněným princem ze Tří oříšků pro Popelku, hercem Pavlem Trávníčkem.

Jak už to bývá, tak i v případě výše zmiňované slavnostní události se vyrojila její nespočetná mediální hodnocení, názorové rozdílnosti, rádoby fundované polemiky, moudra všeználek, internetových disputantů a chronických kritiků čehokoliv a kohokoliv. Nechyběly ani nemístné mediální snahy o politikaření – to pak už většinou mimo veřejný televizní přenos ze strany zpravodajských embryí z nejmenovaného televizního kanálu s jejich infantilními otázkami a novinářským snažením hraničícím s hloupostí, kdy chtěly slyšet, jak už jsme většinou z jejich zpravodajských pořadů zvyklí, jejich verzi odpovědi, nikoliv názor dotázaného.

I tady jsem si s odstupem času znovu prohlédl elektronický výstup z celé hradní procedury – před i po předání vyznamenání, a aniž bych se i já, bůhchraň, chtěl stylizovat do role nějakého společenského všeznála, a určitě to postřehl i vnímavý a pozorný televizní divák, i tady se objevila některá společenská faux pas. Tady to ovšem rozhodně nebyla chvíle a místo pro společenské prořešky.

Onen večer byl ojedinělý nejen pro vyznamenání, pro mnohé hosty, ale i pro tam přítomné nejbližší členy rodiny.

Převzetí státního vyznamenání z rukou prezidenta republiky zrovna nepatří k tak časovým životním okamžikům. Bohužel i tady, a to i ze strany Hradu, společenská etiketa někdy pokulhávala.

Naše společenské vystupování hovoří, mimo jiné, i o tom, jak si vážíme nejen sebe, ale i druhých. Hovoří o našich aspoň základních znalostech chování, a to nejen bůhví v nějaké nóbl společnosti – od toho, co si vzít na sebe třeba právě při takových událostech, ale i v běžném životě, kdy a jak komu mohu nabídnout tykání já nebo ten druhý, jaké jsou společenské zásady při představování, zdravení, ale i třeba jak se chovat v restauraci, divadle, v dopravních prostředcích či na ulici. Zásady správného a slušného chování nás provázejí na každém kroku, úcta a respekt vůči druhým se projevuje právě znalostí základních společenských pravidel, k nimž podání ruky i náležitě oblečení bezesporu patří. Zrovna tak ale sem patří kultivovaná mluva bez přereků, nechtěných pomlk v řeči, či faktografických nedopatření, která si šla předem ověřit. Takováto pochybení v toku řeči hradního

kancleře Vratislava Mynáře byla ne zrovna důstojná slavnostnímu hradnímu ceremonálu – už ve starořímských dobách Senecových platilo, že způsob řeči je obrazem ducha. Ne opominutelná je i ta skutečnost, že za nás podstatnou měrou, a to nejen při předávání státních vyznamenání, „mluví“ i neverbální komunikace.

Bolek Polívka by to vyjádřil tím svým lapidárním: „Kurva, ty nečeš Špačka?!“

(Ladislav Špaček /1949/, spisovatel, televizní novinář a moderátor, bývalý mluvčí prezidenta Václava Havla, náš současný odborník a popularizátor společenské etikety).

Vraťme se na Hrad – i tam by měl hradní ceremoniář, jinak velice sympatický pán, upozornit ony následně vyznamenané, že při setkávání lidí obecně sice platí jedno jediné pravidlo: ruku jako první podává nadřízený podřízenému, starší mladšímu, osoba významnější osobě méně významné, žena muži. V případě předávání státních vyznamenání je jednoznačně společenskou dominantou osoba prezidenta republiky a on podává ruku jako první; bohužel, většina vyznamenávaných k němu přistupovala již s nataženou rukou, což mně potvrdil již dříve vzpomenutý elektronický výstup celé procedury z Hradu. Čekatelé na řády a medaile ze strany hradního ceremoniáře nedostali žádné instrukce, i když by toto asi tyto VIP osobnosti měly vědět nebo si to někde přečíst, jak na to v ohlasech z celé hradní slavnosti poukázala i Alka Hájková, poradkyně v oblasti společenského chování z agentury VIP osobností.

A tak se třeba stalo u těch, kteří byli nejvíce středem pozornosti, třeba na rozdíl od společenského perfekcionisty Mistra Karla Gotta v předchozích letech, jeho manželka Ivana či herečka Jiřina Bohdalová, při vší účtě a obdivu k jejich toaletám, podaly prezidentovi ruku jako první. Oba podpálavší ocenění Jožkové, Šmukař i Černý, znalí litery pravidel společenského chování i jeho výjimek, čekali až na prezidentovu pravici, následný stisk ruky s jeho vyřčeným blahopřáním, konkrétně mladšímu z Jožků: „*Pane Šmukaři, blahopřeji Vám ke státnímu vyznamenání*“.

Hudebním dárkem v souvislosti s tam vzpomenutým výročí Masarykova narození měla být v podání jistě jinak skvělého houslisty Jakuba Sasáka Masarykova oblíbená píseň Ach, synku, synku – její svérázně pojatá interpretace měla však hodně daleko k její moravské hudební poetičnosti a libivému vyznění, a nelíbila se ani Jožkovi, ani při jejím pozdějším poslechu mně. A myslím, že nejen nám dvěma.

Nikoliv povahově introvertní Jožka po ceremonálu necítil potřebu jakéhokoliv mediálního zviditelňování, laciné publicity či odpovídání na přitroublé otázky novinářských elévek pobíhajících s mikrofonem všude kolem. Tiše odtud odešel mimo televizní kamery a všetečné mikrofony s představou, jak si s přáteli u vína užije zbytek tohoto pražského večera – jeho představa se naplnila a ten večer si vskutku užil.

Aniž bychom museli udělat bůhví jak dlouhý časový střih, ani ne za 24 hodin Jožkův pražský slavnostní večer vystřídal s jeho cimbálkou koncertní večer v brněnské Bystrci, kde neúnavný Jožka svými písničkami těšil vyprodaný sál tamního Společenského centra.

Jožkovo MDŽ po 62 letech

Při vší účtě ke všem ostatním písním tady zaznívaly snad ty nejhezčí a nejznámější, a ty nejen o víně. Došlo i na písně na přání, a s Jožkou zpíval celý sál. Zazněly „po našem moravském“ i dvě Masarykovy nejoblíbenější písně – Ach, synku, synku, a Teče voda, teče, opět za zpěvu velké většiny přítomných. Jožka vzpomněl včerejšího příležitostného Masarykova výročí narození, připomněl jeho vazbu na Hustopeče a tamní hrob jeho rodičů.

Protože sem přijel přímo z Prahy, měl státní vyznamenání u sebe a na přání publika ho ochotně ukázal.

Jožkovu zpěvu s jemu vrozeným temperamentem a přirozeným interpretačním projevem jsem v sále naslouchal i já se svou dcerou a vnučkou. Přišli jsme po téměř dvou hodinách zpívání a krásné muziky za Jožkou do zákulisí poděkovat jemu a celé cimbálce za krásný březnový podvečer, vysekhnout poklonu nejen jemu, ale i všem jeho umným muzikantům (cimbál, housle, basa, viola).

Dlouhotrvající potlesk na závěr vystoupení nebyl však ještě stále tečkou za svátečně a příjemně strávenými večerními chvílemi nespěšně se probouzejícího jara. Za hezký zážitek v této neklidné době přišel Jožkovi a celé muzice poděkovat i starosta Bystrce JUDr. Tomáš Kratochvíl s pozváním na další blízké vystoupení. Přišel s košem krásných růží a karafiátů jako milou pozorností a vyjádřením úcty všem přítomným ženám stále ještě zjihlým nevšedním prožitkem a atmosférou večera – tak to bylo to Jožkovou MDŽ po šedesáti dvou letech. Přišel do předsálí mezi své ctitele a ctitelky, povídal si s nimi, fotoaparáty blikaly a cvakaly a dříve vzpomenuté CD Mezi řádky mizelo na prodejním pultě jedno po druhém. A pak už v opravdovém večerním čase trochu vírem událostí posledních dvou večerů přece jen unavený, ale stále usměvavý Jožka nabral za svitu na obloze narůstajícího Měsíce směr Starovičky.

Jistě již jarem rozradostněný čtenáři předělaných řádků – věz, že celý můj v tomto čísle Starovičského zpravodaje předestřený příspěvek je realistickým obrazem Jožkovy současné životní fáze bez jakéhokoliv úmyslu glorifikace jeho osoby a adorace jeho zásluh. A mně se v těchto chvílích znovu vybavují ona slova z Listu k Římanům... Já sám jsem člověk introvertní, moc kamarádů nemám, a ani je nevyhledávám. Po loni nikým z nás nečekaném, po dvaapadesáti letech harmonického manželství odchodu mé manželky z tohoto světa žiji ve svém vnitřním, vzpomínkovém světě a je pro mě velkou ctí přátelství právě s Jožkou Šmukařem.

S nezměrnou úctou ke všem, kteří ve svém životě něco dokázali

PhDr. Ladislav Valihrach

Společenská kronika

V měsíci březnu oslavili významné životní jubileum

pan Jaroslav Šafařík – 70. narozeniny

pan Vít Hověžák – 50. narozeniny

pan Bohumil Pleskač – 60. narozeniny

V měsíci dubnu oslavili významné životní jubileum

paní Jana Drobílková – 70. narozeniny

pan Michal Macůš – 50. narozeniny

Rozloučili jsme se:

duben - Miroslav Hekele, Starovičky 98.

Půst a Velikonoce

O Popeleční středě, která letos připadla na 2. března, jsme začali postní dobu, dobu čtyřicetidenní přípravy na Velikonoce, na svátky utrpení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. V této době jsme vybízeni k tělesnému postu, abychom si uměli něco odřeknout. Ať už je to zábava, sladkosti, jízda autem, čas na internetu a sociálních sítích. Takto můžeme ušetřit čas i peníze. Ušetřený čas můžeme věnovat modlitbě, dobré četbě, nebo také rodině, přátelům, osamělým, nemocným. Ušetřené peníze zase můžeme věnovat jako dar potřebným. V kostele jsme si k tomu jako pomůcku vzali skládací papírovou schránku Postní almužna, do které až do Velikonoc ušetřené peníze vkládáme, abychom je pak věnovali farní charitě v Hustopečích na pomoc sociálně slabým a na potravinovou pomoc, která je poskytována pod věží hustopečského kostela potřebným v našem okolí.

Mezi potřebnými se ze dne na den ocitli i lidé z Ukrajiny, kteří po vypuknutí války přišli do naší vlasti hledat útočiště. Jejich útek z domovů ukazuje, jaké utrpení s sebou válka přináší, kdo jsou jejími skutečnými oběťmi. Nелеhká situace uprchlíků ale vyvolala i velkou vlnu solidarity, kterou lidé vyjádřili svými materiálními i finančními dary, poskytnutím místa k bydlení, pomocí se zařizováním pobytu v naší vlasti, potravinovou pomocí. Všem za tuto obětavou pomoc patří velké poděkování.

I když jsme se ještě před vypuknutím války, kdy se situace na Ukrajině začala zhoršovat, modlili, aby k válce nedošlo, tak ani po jejím vypuknutí jsme v modlitbách nepřestali. Za mír na Ukrajině prosíme ve svých osobních i společných modlitbách. Prosili jsme za něj také společně s papežem Františkem v pátek 25. března, kdy papež Ukrajinu a Rusko zasvětil Panně Marii.

Vnější okolnosti, které prožíváme, pandemie a válka, nám ukazují, jak nesamozřejmý je život v dostatku a bezpečí, jak si musíme vážit všeho, co máme. I když na nás ale v tyto dny dotírá temnota, zlo a nenávist, tak můžeme vždy znovu obracet pozornost ke světlu. Právě Velikonoce, zvěst evangelia o tom, že Ježíšův život neskončil smrtí na kříži, ale že po Velkém pátku následovalo i jitro vzkříšení, nám přináší ujištění, že láska je silnější než smrt, nenávist a ničení. Proto má smysl o dobro a lásku usilovat, zápasit, nenechat se v úsilí o ně ničím odradit.

Jan Nekuda, děkan

Další zvyk ze seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury Jihomoravského kraje je: **VELIKONOČNÍ OBCHŮZKY S JIDÁŠI NA BUČOVICKU**

Národní seznam: 2016

„Součástí velikonočního hrkání a klapání jsou v některých oblastech naší republiky obchůzky s Jidášem, konající se na Velký pátek nebo Bílou sobotu. Na Bučovicku chodí s hrkači Jidáš ve většině případů v pátek odpoledne, a to ve dvou termínech, v 15 a 17 hodin. Důvodem patnácté hodiny je údajná Ježíšova smrt. Jen v jedné obci chodí Jidáš na Bílou sobotu v devět dopoledne.

Obchůzka s Jidášem je často archaicky nazývána honěním Jidáše. Skutečné honění spočívalo v tom, že po mši vyběhl z kostela ven maskovaný chlapec a ostatní hoši ho honili. Když ho chytli, ostatní mu hrčeli a klapali kolem hlavy a pokřikovali popěvky o nevěrném Jidášovi a nevěrných židech. Jedním ze zdrojů lidového „honění Jidáše“ mohly být středověké pašijové hry. Na utváření vesnického obyčeje s Jidášem se podílely lidové tradice obřadního ničení symbolických figurín v přechodovém čase konce zimy a pořádku nového léta a pálení ohňů. Jidáše tudíž nejen honili, ale i topili, věšeli, shazovali z kostelní věže a pálili. Neúspěšné byly pokusy o christianizaci tohoto lidového obyčeje, například pálení Jidášovy brady, tyče s koudelí, která trčela z kazatelny. Honění Jidáše se v obcích na Bučovicku sice vyskytuje, ale v jiné podobě, než jak bylo praktikováno v minulosti.

Přibližně od druhé poloviny 19. století a průkazněji od 20. let 20. století je doložena tradice velikonočního hrkání a klapání a zároveň obchůzka s Jidášem ve čtrnácti lokalitách Bučovicka.

Iniciátory obchůzek s Jidášem v obcích na Bučovicku jsou v daný rok vždy nejstarší, to je vedoucí účastníci, ale také jejich rodiče a prarodiče a rodiče a prarodiče všech účastníků hrkání. Dolní věková hranice účastníků se pohybuje od tří do pěti let. Nejvíce početná je skupina hrkačů od šesti do čtrnácti, patnácti let. Jedná se především o chlapce, jen ojediněle se v průvodu hrkačů objevují také dívky. V některých vesnicích smí mít aktér i více než patnáct let. Řídícími osobami mezi aktéry jsou nejstarší hoši. Nazývají se páni, stárci nebo bochmani, někdy jen vedoucí. Jejich pomocníky jsou obyčejně o rok mladší podpáni nebo podstárci. V jednom případě se navíc setkáváme s vodiči. Všem ostatním, tedy věkově nejmladším, se říká jednoduše hrkači nebo klapači, klepači, jindy jen kluci nebo obyčejní.

Postava Jidáše je nazývána vesměs tak, jak jsme zvyklí, tedy Jidáš. Jidášem je buď maskovaný živý představitel, obvykle nejstarší z účastníků hrkání, nebo neživá bytost, figurína. Svou vizáží a chováním vzbuzuje strach, ale spíše se stává objektem všeobecné zábavy. V několika obcích dochází k závěrečnému potrestání Jidáše. Důvodem jsou jeho záporné, negativní projevy chování vůči ostatním aktérům a veřejnosti a také biblický podtext, vyzrazení Ježíše Krista římským vojákům.

Vybírání odměny za klapání probíhá na Bučovicku ve dvou termínech: na Velký pátek při obchůzce s Jidášem a na Bílou sobotu dopoledne.“

(zdroj: <https://www.nulk.cz/2017/02/28/velikonočni-obchůzky-s-jidášem-na-bucovicku/>)

(TD)

Úklid okolí Staroviček

V neděli 10. dubna jsme se zase vrhli na úklid okolí naší obce. Tato akce je pořádána celorepublikově a těší se čím dál většimu zájmu. Hlavní úklidový den byl stanoven na 2. dubna, my jsme však zvolili ten náš. Sešlo se nás celkem 24 osob.

Rozdělili jsme se do osmi skupin a vyrazili do terénu. Tím, že se tato akce koná každý rok, musím konstatovat, že odpadu bývá v mezích kolem cest méně. Nicméně, letos jsme nasbírali zase asi kolem 70 pytlů. To největší množství však bylo hlavně z mezí kolem dálnice. Asi nejhorší úsek byl od

mostu u JZD po most k Luži, kde byly vykáčeny náletové dřeviny a tím se námi hledaný „poklad“ obnažil. Většinou se jednalo o drobný odpad - ten, který zůstává po občerstvování se v autě. Není pak asi nic jednoduššího se tohoto odpadu zbavit tím, že ho za jízdy prostě vyhodíte z okna. No, ale to není tak úplně vše. Na těchto mezích u dálnice jsme opravdu nacházeli doslova „poklady“. V několika PET lahvích byl obsah jiný, než byste čekali. Jo, to je asi tak, když musí nějaký řidič jít na malou stranu, ale vykoná to právě do té láhve. Tímto Vás však

nechci odrazovat. Budeme rádi, pokud zase příště půjdete s námi. Nemusíte ani čekat až tato akce bude znovu. Pokud budete mít chuť udělat něco smysluplného, zajděte na obec, kde si vyzvednete pytle a rukavice a můžete jít vstříc dobrodružství. Děkujeme tímto všem zúčastněným, že jim není naše okolí lhostejné. Klobouk dolů. Vás zase prosím, abyste udržovali naše okolí čisté a pokud někde uvidíte nějaký odpad, seberte ho prosím a vhoďte do nejbližšího koše. Děkuji.

(TD)

Velikonoční dílny - 3. 4. 2022

Překvapení v podobě hojné účasti nás čekalo při pořádání Velikonočních dílen. Pro velký úspěch jsme opět oslovili paní učitelky ze Základní a Mateřské školy, u nás ve Starovičkách, aby vymyslely program pro letošní Velikonoční dílny.

Po dvouleté odluce jsme se opět sešli na sále a paní učitelky měly připravené zajímavé dekorace spojené s jarem a přicházejícími Velikonočními svátky. Sešla se zde téměř stovka lidí včetně dětiček, aby si něco pěkného vyrobili a strávili tak s námi příjemné odpoledne.

Opět bylo z čeho vybírat a skvělé nápady byly zhmotněny, děti i dospělí si odnášeli věnečky na dveře z přírodnin i klasické zdobené věnečky s různými dekoracemi. Vyráběli pestré ozdoby na zavěšení či vystavení. Nápadití zajičci z polínek, či flitry ozdobená třpytivá vajíčka. Nechyběly ani slepičky, praktické zápichy v podobě zajičků z vařeček, také roztomilé závěsy zajičků, třeba na výzdobu dětských pokojíků. Kdo obešel všechny stanoviště, odnášel si kompletní výzdobu do domu. K tomu si mohl vymalovat obrázek a chlapci se navíc naučili plést velikonoční pomlázku.

Opět jsme potkali známé tváře, popovídali si a měli radost, že mají děti radost. Myslím, že tyto akce jsou vždy příjemným naladěním na blížící se svátky, příležitost k setkání a povídání. Pro příští rok určitě navýšíme materiál, aby si mohli vyrobit všichni všechno. Velká účast nás opravdu mile překvapila.

*Za kulturní komisi
Kateřina Pleskačová*

Hasičské závody ve vázání uzlů

Po dvouleté pauze kvůli pandemii jsme se konečně mohli vrhnout na hasičské tréninky. Trénovali jsem dvakrát týdně a to pondělí a středu, kdy jsme se připravovali na soutěže. První se konala v blízkých Bořeticích, kam jsme se vydali v sobotu 19.3. v 8 hodin. Po příjezdu jsem se oblékli do nových dresů, které jsem dětem nechala udělat během pandemie. Děti si šly vyzkoušet lana na uzly, které se jim moc nelíbily, protože byly moc klouzavé. Počkali jsme až se sjedou všechny sbory a mohlo se začít. Naše děti startovaly ve třech kategoriích - družstvo mladší, jednotlivec mladší a jednotlivec starší. Za družstvo jsem losovala já pořadí a bohužel má šťastná ruka jim vylosovala startovní číslo 16. Za družstvo startovali Petr Cichra, Honza Winter, Leoš Kuja a Julie Vetrová. Družstvo mělo proti sobě 12 soupeřících družstev i přesto to děti zvládly a vybojovaly krásné druhé místo. Po skončení družstev byli na řadě naši jednotlivci a to za mladší Roman Javorčák a za starší Martin Meszároš. V téhle kategorii si kluci pořadí losovali sami. Romča startoval mezi prvníma, bojoval statečně bez jediné prohry a vybojoval si krásné první místo. Marťa v kategorii starší startoval poprvé, tak jsme byli připravení, že to nebude mít lehké, ale bojoval statečně i když si medaili nepřivezl, ale nebyl ani poslední. Po vyhlášení jsme jeli šťastní domů. Týden na to, tudíž 26.3., jsme jeli na další soutěž a to do Perné. Vyráželi jsme od

hasičky v 8 ráno zase s jedním družstvem mladších a dva jednotlivci. Po příjezdu na místo jsme si šli uzly vyzkoušet a osahat lana. Po nástupu jsme se dozvěděli, že budou začínat jednotlivci a pak družstva tak, jak na předešlé soutěži si kluci pořadí losovali sami a za družstvo jsem jim zas vylosovala startovní číslo 2. V kategorii mladší jednotlivec startoval Romča a ve starší Marťa. Zde moc velká konkurence nebyla, ale neměli to kluci ani lehké, ale zvládli to na výbornou a oba vybojovali krásné druhé místo. Teď přišlo na družstvo ve složení Honza Winter, Vojta Gábor, Petr Cichra a Julie Vetrová.

Po jedné prohře se heclli a začali pořádně uzlovat a vybojovali si první místo. A teď se budeme soustředit na závody v požárním sportu. Tímto bych chtěla ještě jednou své svěřence, mladé hasiče moc a moc pochválit, že i po tak dlouhé pauze všechno co jsem je naučila nezapomněli. Dále bych vás chtěla jménem Sboru dobrovolných hasičů pozvat na Pálení čarodějnic, které se uskuteční v sobotu 30. dubna v 16:30 v prostranství naproti čističce odpadních vod na louce. A dále na 4. ročník srazu harmonikářů, který se uskuteční v sobotu 21. května ve 14 hod. v kulturním domě.

Petra Hanáčková

NECO ZE ŠTARVIČTINY

barák, chalupa – dům
ňórat se (v jídle) – vrtat se, málo jíst
vokno, vokýnko – okno, okénko
spózat, šmédit – hledat, schánět
dvirca, dvírka – dřevěná vrátka (do zahrady)
lapnót si – sednout si
žebráčka – vstup do domu
nasésat, nasísat -- nahlížet
firháněk – záclonka
zhlídat – mračit se
duchna – přikrývka, peřina
brózdát – chodit někam
Kady brózdáš? Kudy chodíš?
peřina -- polštář
škňóřit, ščířit, čuřit – usmívat se
podlaha – strop
cochat, pocochat – nedojíst (jídlo)
zem, dlážka (v místnosti) – podlaha
cochance, pohňusky – zbytky jídla
seknica – světnice

hrubá seknica – „parádní“ světnice
slítnót, spadnót – upadnout
verštat – dílna (*říkávali stařeček Najman*)
furt – pořád, stále
síň – chodba
Ná, co nési doma! To musíš furt kadysi córát? (brózdát, šmédit, spózat)
- Proč nejsi doma! Musíš pořád někam chodit?
komora – spíž
seslo, sedátko – židle
Ná co změsláš? - Co chceš udělat? Co tím myslíš?
harmara, harmarka – skříň, skříňka
packovat – klopýtat
Zapackovala sem vo kameň – Zakopla jsem o kámen
šporhelt – sporák
pabónat – hledat
nóbl, vona je nóbl - moderní, ona je moderní

servít – ubrus
je šik – sluší jí to
šufánek – naběračka
za hodnó chvílu – za dlouhou chvíli
žička, žičečka – lžíce, kávová lžička
fčil – nyní, teď
Co už fčil? - No co teď?
kastrólek – rendlík
vařejka - vařečka
truhlík – uhlák
trachtýrek – trychtýř
pohrabáč – kuták do kamen, nebo také u nás cestář
šufle, šufleta, šuflátka – zásuvka, zásuvky, malá zásuvka
štampelka – sklenička na víno
štamprla – sklenička slivovice
štupr - košťýt
gořalka – šlivovica – marhulovica – pálenka - slivovice – meruňkovice

Poť na šampelku, poť si zavdat – pojd' na skleničku
Dé si šamprelu na guráž! – dej si skleničku, ať máš odvalu – kuráž
flaška, flašečka – láhev, lahvička.
žbánek – džbán, džbánek (piva)
kredenc – příborník
otoman – pohovka
hůra – půda (v domě)
vůz deštěňák – selský vůz s dřevěnými bočnicemi
vůz platoňák – pevný vůz na gumových kolech
vůz žebříňák – vyměněné bočnice na selském voze za žebřiny (pro svážení obilí, nebo slámy)
lušňa – vzpěra mezi osou kola a bočnicí u selského vozu
tratuár – chodník betonový před domem
rolí – pole
lóka – louka
fůra – vysoce naložený vůz

picigl – jízdní kolo
póza – dřevěná kulatina upoutaná provazem uprostřed vozu vpředu i vzadu k bočnicím používá se ke svážení velkých fůr obilí a sena.
prkač – motorka
Dojel na prkači – Přijel na motorce
humno – zahrada za domem
za humnama – za zahradami
šopa – kůlna, přístřešek, **pod šopó** – v kůlně
auzlok - výloha v obchodě (*říkali stařeček Najman, taky mě říkali „běž do kvelbu, místo do obchodu“*)
hóterý – úterý,
chlib – chléb,
fašírka – sekaná
pořečku - pozitří
presbuřt – tlačenka zabijačková, cerguláty,
buřty, cveky – špekáčky, párky
vobarovica – černá zabijačková polévka

STÁRKOVSKÝ KROJ

Jak se u nás stárka volíká:

Prva si zaplete vlasy, aby bylo gde zapichnót žičku. Dyž nemá dlóhý, tož si jich nejak zepne sponkama, aby se v nich tá žička udržela. Dá si bíló selské košulu z vyšívanéma rukávkama. Potom si navlíkne černý pančochy a černý šňůrovací boty. Podle Pavlovčane se fčil nosíjő „blinerky“. Indá měli vod domáciho ševca (stréc Zófalé, Najman, Konůpek, Hověžák a nevím už keré gdy byl a vono ševců bylo potřeba, dyť naše stařenky měly gdejake škrambal vod domáciho ševca). Tý jejich střevíce bévaly taky pěkně zdobený a dost vysoký. Némíň do půli léte. Vyší, než só blinerky. Naše stařenky u nich mévaly aji semišový, nebo lakovaný holinky, zdobený červenéma zóbkama a lesklý bombíky, kerý leštily nejakým Sidólem. Spíš mysim popelem. Bévalo to parádný, pěkhěší než snát tý blinerky. No my už sme měly „baťovky“ z vobchodu. Taky šňůrovací, ale niší a nebyly naparáděný. Vobyčejný střevíce, kerý už šil Baťa ve Zlíně a prodávaly se v každé Obuvi, ale říkali sme, že ideme k Baťovi. Holt za nás už tady nežil žádný ševc, keré uměl pěkný střevíce ušít... A fčil ideme na sukně. Sukně u nás só široký 4,20m. Nédelší, néširší a pěkně tvrdó sukně dáváme jako podhrňovačku. Voblíkne a kolem dokola překládáme, abysme měli základ, keré drží vŕecky sukně. Musí byt nakonc dobře zavázaná, aby nepovolila. Potom se dáva nékráci sukně a na ňu eště dvě až tři. Každá musí byt aspoň vo tři centymetry kračí, než tá před nő. Rači vo pět cm, aby nelezly. Na ně dáme vrchní sukně - brogátku, kerá je navlečená v tak zvané „podvrchní“. Podvrchní je enom o jeden centimetr kračí, než tá vrchní. A vubec nevádí, dyž z ni kósek pěkné krajky leze. Každó sukně po voblečení musíme upravit a zlomit, aby to bylo pěkně dokulata a nedělalo střechu. To tak nosíjő Bilovčanky a Rakvičanky. Potom jim só vidět celý gatě, dyž tancujő a sukně majő až na lopatkách. To néni pěkný.

A ideme navrch. Na košulu dáme rukávce navlečený v korduli. Zavážeme jich pod krkem. Zapneme kordulu a zavážeme rukávce – tacle. Fčil dáme fěrtoch a podvazadla (uvázaný pantličky, taky malovaný) na tacle, pantlu pod krk a dozadu na sukně. Krézł vpředu zepneme brőžő (ozdobný špendlík). Nakonec se dáva rantál (Bořečanky majő kotůč). Děvčica si klekne na stoličku, abychme na ňu dostali. Zapichneme do zapletených, nebo svázaných vlasů žičku. Přivážeme k žičce křidlu a nasadíme věnec. Jednotlivý lístečky vokolo věnca při-

LUŠTENÍČKO LUŠTENÍ

Když vyškrtneš všechna písmena *É, Q, Ú, W, X, Y*, tak můžeš v osmisměrce najít 22 názvů květin. Stačí, když najdeš alespoň 20 názvů.

É	X	Q	Ú	E	I	R	U	T	N	A	Ú	W
Y	W	S	E	D	M	I	K	R	Á	S	K	A
S	N	Ě	Ž	E	N	K	A	W	P	Q	Y	K
E	M	X	Ů	Y	A	K	L	A	I	F	X	N
L	É	U	R	X	R	O	M	P	L	Q	M	E
U	S	Ú	Š	O	W	P	R	R	U	Ú	Ě	S
D	X	I	K	K	E	R	L	Ch	T	É	S	O
E	Y	U	C	L	Á	E	I	L	I	L	Í	V
L	S	W	I	R	T	T	Q	W	X	D	Č	R
B	Y	Š	X	E	A	I	Y	Ú	Y	Q	E	P
É	K	Q	J	K	E	N	O	V	Z	X	K	J
A	Š	E	Ř	Í	K	A	R	A	F	I	Á	T
K	O	N	V	A	L	I	N	K	A	Y	É	X
Q	Ú	W	E	C	I	N	Č	E	N	U	L	S

Zde můžeš vypsát všechny názvy, které jsi našel/našla:

Lukáš Zeman

pínáme špendlíčkama (nélepší só z hlavíčků) k pantlíčkám a tvrdýmu kraji na křidli. Do ruky bere stárka naškrobené syrovým škrobem, vyžehlené a poskládané na čtyry rohy vyšívané kapesník. V něm je vložena halózka rozmarýnu vzdobená bílým pantlíčkám. Ten dává stárka při tancování chlapovi – tanečníkovi do ruky keró ji on dává na záda, aby ji neusmolil upocenému rukama kordulu... Za nás bévaly hody neděla, pondělí, úterý a druhá neděla hodky. Dycky vodpoledňa a večír. My už sme chodily v kroji enom vodpoledňa. Večír sme se voblíčky už „po pansku“. V úterý sme nosily místo rantála uvázané Turečák (šátek) a k němu třeba aji nejaký štofku s portó. Pozdějš anebo v bohatých dědinách nosily patisky. Říkal jim vaperky. Šak gde só hody postaru čtyry dni, jako třeba Bořečáci, tož to tak nosijó... Turečák nám v tech šedesátých rokách minulého století vázávaly tetička Emerencína Vališová, keré se jednoduše říkalo – Milena Váleška z naší hulice. Rantál nám na naší hulici zasé dávala Františka Kuchyňkova, provdaná Svobodova. Eště přidám pro spomínku, že za nás hody začínaly neděló v kostele na mši. Tenkrát sme eště chodili „na hofěru“ – průvodem vokolo oltára a stály sme na vrchním schodku, aby nás každé viděl, jak sme kerá nastrójená. Netrófám si pomyslet, kerá tetička měla neco ze mše. Ale keré stárce jaká sukňa lezla, to věděly istě všecky. Stárci stáli pod kruchtó (kchóra, kůr) a šli na

hofěru po nás. Popisování hodů nechám na inó kapitolu.

Jak se stárek voblíká:

Tož pravda dá si títlo a trenky. To je samo sebo. Potom má stárkovskó košulu. U nás není vyšívaná, ale je zdobená vpředu sám-kama, kerý só dokola volemovaný plátěný, vyšívanó krajko. Krajka je dírkovaná do keré se provlíká červená, nebo světlomodrá pantlíčka. Potom stárek voblíkně krojový gatě. Dneskaj nosijó stárci aji pobité, vyšívané řemeň. To tady nebévalo, protože sme nebyli nejaká bohatá dědina a málo keré stárek měl tole peněz, aby si jich musel skovávat do řemeňa. To fčil přebírali z bohatých dědin, gde to bévalo... Vobuje vysoký černý boty – holínky. Tý věčinó šil Tureček s Kostic, nebo tam vodnekát a aji snát eště šije jeho syn. Vono se to dědí s pokolení na pokolení. My sme měli fčil šit holínky v Brně v Komíně. Taky dobře šijó aji pro děvčice. To sem zasé vodbočila. Na košulu si stárek voblíká kordulu. Na korduli má bróžó vod stárky přišpendlenó malované mašlu. Tó taky dává stárka. Na hlavu si dává klobók „šmukáč“. Je to klobók z maló stříškó bohatě zdobené šmukama a vpředu je připnutá krásná vonica. Vonica je z umělého kvítí, ze zrcadylkama a třepením. Je to podobný jak na stárčiným rantálu. Do ruky stárek dostane vod stárky „fodro“. Je to kuželovitá hůlka vobalená krepákem v barvách trikolóry. Navrchu je kytička vod

keré idó dlóhý pantlíčky ve všeckých možných barvách a taky dlóhý dřevěný hobliny. To taky chystá stárka. Fodro je stárkovský právo a s tem taky stárek tancuje sólo. V druhé ruce má stárek „juchačku“. Juchačka je sklínka na víno s keré stárek zavdává. Taky fčil bévá pěkně zdobená bróšením. To u nás dělá moc pěkně Vlastik Mazůrek. Indá to nebévalo, protože to tady nigdo neuměl. Sklínky bévaly vzdobený enom uvázanó červenó pantlíčkó. Tož to se dělá aji dneskaj. K mužskýmu kroju patří aji teplé krátké kabátek, kerýmu se říká marynka.

Jak se kelner – sklepnik voblíká

Ten to teda má načisto ináč. Má bílú, černě vyšívanó košulu. Gatě věčinó nosijó svoje civilní a aji tak boty. Dyž sme my stárkovaly, tož naši sklepnici, nekeří měli holínky. Kelner si dává na gatě krásnó, bílú, vyšívanó zástěru, pořádně naškrobenó, kolem dokola vzdobenó bílú krajko. Na hlavě má klobók na kerým je přišpendlená dlóhá halózka rozmarýnu, plná navázaných barevných pantlíček. V ruce má vopantlené a vzdobené asparágusem žbán na víno. No a kelnerka – sklepnica, tá je voblečená jak stárka, enomže místo rantálu má šátek – turečák.

Snát je to všeco. No esi sem neco zapomněla, tož mě to vodpusťte.

A VESELO HODY!
Anna Haluzová

LÁZNĚ

Spolubydlící

*Bydlela jsem s jednou
postarší paní,
velmi mi vadila
pro moje spaní.*

*Bylo to příšerné,
chtělo to změnu,
a já ji provedla,
mělo to cenu.*

*Ted' už jsem v pohodě,
byla to fuška,
trápí se ona,
mě dopsala tužka.*

*Ta má spolubydlící,
si pokoj nedá,
chce se jen hádat,
utíkám – běda.*

*Jdu se pak projít,
dá mi to více,
než jedna hádka,
a dohoří svíce.*

*V hádkách se vyžívat,
není mé hobby,
raděj se projdu,
je to miň škody.*

Solná jeskyně

*Dneska mi v jeskyni,
bylo tak krásně,
a tak zas skládám,
ty moje básně.*

*Byla tam voda,
byla i sůl,
a také hudba,
nebyl tam stůl.*

*Byla to nádhera,
byla krása,
a ten úklid božský,
tot' moje spása.*

*Minule byly tam,
rušivé živly,
valutou platily,
rozbiły židli.*

*Uvidím, zda půjdu,
v ta místa přistě,
pro ten klid na duši,
zajdu tam jistě.*

Rodinka

*Vedle na lavičku,
rodinka si sedla,
měla hezké děti,
a já si přisedla.*

*Měla jsem já radost,
že mají zdravé děti,
byli to dva kluci,
a to ted' přece letí.*

*Takových rodinek,
je tady však více,
pochovám si dítě,
nespatřím je více.*

Jídelna

*Sedí vedle u stolu,
párek starších kovbojů,
jejich dámy
nemaj zájem,*

a tak hledaj oporu.

*Tančí oba zběsile,
dámy jsou tu v přesile,
a tak oběť hledaj,
mnoho času nemaj.*

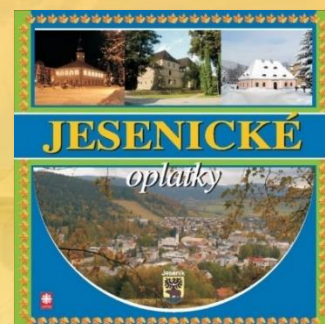
*Daří se to různě,
staví se však mužně,
hledaj stále mladší,
a myslí, že stačí.*

*Rána jsou však krutá,
jsou to pro ně muka,
síly už je málo,
zda to za to stálo.*

Servírka

*Sedím takhle u stolu,
a s okna se koukám,
přijde ke mně servírka,
já si tiše broukám.*

*Šikovná a ochotná,
to ona je stále,
svádí ji ti kovboji,
no, už měla namále.*

*Je to prima ženská,
a umí v tom chodit,
na kovboje nedá,
nemůže se shodit.*

*Přinese mi jídlo,
pobavím ji maličko,
ráda se prý směje,
jsem prý lázní sluníčko.*

Pokračování příště...

**Bronislava
Kalousková**

Velikonoční dílny

Jožka Šmukař

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ STAROVIČKY
Vás zve na

4. SETKÁNÍ HARMONIKÁŘŮ

21. května 2022
ve 14.00 hod.
v kulturním domě
ve Starovičkách

Vystoupí ŠUMAVÁCI
a Martina Zavadilová ze Šlágru

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI

Copyright © 2022 Bono. All rights reserved.

SDH Starovičky a Klub českých turistů pořádají 2. ročník

Pálení čarodějnic

30. Dubna 2022

Louka naproti ČOV Starovičky

Program:

17:00 - Zahájení, soutěže pro děti

19:00 - Slavnostní zapálení hranice

Hudební produkce:

19:30 - Emtolog

21:30 - Hádej kdo?

Po kapelách následuje volná zábava

Špekáčky pro děti zajištěny

Občerstvení zajištěno (Krýgl s sebou)

Festival dechovek

„Dechovka pod Pálavou“

26.6.2022 ve 14:00 hod.

na prostranství u KD.

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ - DUBEN 2022 / ČÍSLO 93. Vydavatel: Obec Starovičky, Starovičky 43, PSČ 691 68. Web. stránky: www.starovicky.cz

Zaevídováno pod ev. č.: MKČR E 20321. E-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz. Náklad 380 ks, výtisk je neprodejný. Za podepsané příspěvky odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit a jazykově upravit, obdržené materiály neuveřejnit, důvody neuveřejnění nesdělovat. Termín další uzávěrky je 10. 6. 2022. Příspěvky zasílejte na e-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz nebo do kanceláře OÚ Starovičky.

Redakce: Iva Horáková (IH), Hana Kapustová (HK). Grafická úprava: Vlastimil Ovišek. Tisk: Tiskárna Brázda, www.tiskarnabrazda.cz.

Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Mgr. Dana Walterová (Wal), Petra Novotná (Nov), Mgr. Ivana Bajková (Baj), Bc. Jarmila Pírková (Pír), Štěpánka Kachyňová (Kach), Dominika Francová (Fra), Hana Harthová (HaHa), Tomáš Dolák (TD) a další podepsaní autoři příspěvků.